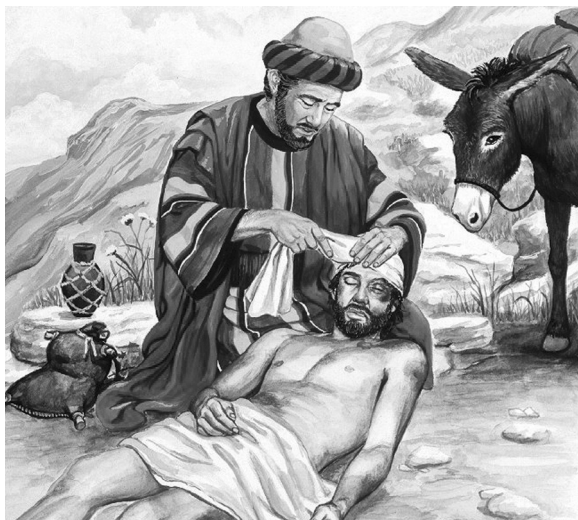

KRISZTUSÉRT ÉS EGYHÁZÁÉRT

Gyülekezetlátogatási segédlet

AZ IRGALMAS SAMARITÁNUS 5 MOZDULATA,
AMI JÓ, HA JELLEMZI A LÁTOGATÁSAINKAT:

- megállt
- lehajolt
- bekötözte a sebeket
- fogadóba vitte a sebesültet
- pénzt adott a fogadónak,
dicséretet nem várva továbbment.

SOLI DEO GLORIA!

Kiadja:
A Magyar Református Presbiteri Szövetség (MRPSZ)

Felelős kiadó:
dr. Viczián Miklós a Szövetség elnöke

Írták és összeállították:
dr. Fekete Károly
dr. Judák Endre
dr. Szabó Károly
dr. Tóth János

Tervezőszerkesztő:
Szabados Tamás

Lektorálta:
Snekszer Károlyné

Terjesztés:
MRPSZ
E-mail: szovetseg@presbiter.hu;
Telefon: 06-1/476-3211; mobil: 06-20/250-1428

ISBN: 978-615-80733-4-9

Nyomda:
Szó-Kép Nyomdaipari Kft.
1158 Budapest, Késmárk utca 24.
Telefon: +36-1/410-2504

TARTALOMJEGYZÉK

DR. TÓTH JÁNOS: Ajánlás és biztatás	4
DR. FEKETE KÁROLY: Látogató Presbiterként szolgálni	6
Presbiterek gyülekezeti látogatásának elmélete és gyakorlata	10

FÜGGELÉK

Születés, keresztelés	20
Házasság	22
Házasságra készülve	24
Válás	25
Halálest, gyász, temetés	27
Betegség	31
Súlyos betegség esetén	37
Késő öregség	37
Nehézségek	41
Magány	49
Bűn és bűnbocsánat	50
Hit	60

AJÁNLÁS ÉS BÍZTATÁS

„...*Krisztus jó illata vagyunk...*”

(2 Kor 2,15)

Kedves Presbitertársak!

Nagy örömmel és reménységgel indítjuk szolgálati útjára ezt a kiadványt. Az elmúlt időszak eseményeinek, tapasztalatainak értékelése alapján az a vélemény fogalmazódott meg bennünk, hogy gyülekezeteink missziói tevékenységében a gyülekezeti látogatás aktivitása és feltételei sok helyen nem kedvezőek. Ennek hátterében gyakran a lelkipásztorok sokrétű és megnövekedett feladatai – főleg az utóbbi években a hitoktatás miatti többletterhelés állhat, ami időt és energiát von el a gyülekezetgondozás e nagyon fontos szolgálatától.

Presbiteri felelősségünk egyik kiemelt területe a gyülekezet lelki életének felügyelete és segítése. A gyülekezeti látogatásban megvalósuló presbiteri részvétel igen értékes lehetősége lehet a lelkipásztor-presbiter bizalmi kapcsolat erősödésének, és ezzel a gyülekezetvezetés egységét is szolgálja.

Úgy gondolom, hogy a kiadványban leírt gondolatok értékes és gyakorlatban is jól használható útmutatást és tanácsokat tartalmaznak a presbiteri látogató szolgálat munkájához. A látogatócsomag tartalma igen gazdag lehet, hiszen Istentől kapott talentumaink segítségével ki-ki a maga egyéniségét viszi el a meglátogatotthoz és beszélgetéseinkben vigasztalást, békességet, örömet, reménységet, megnyugvást, pozitív jövőképet ajándékozhatunk. De van egy olyan ajándék, ami úgy gondolom, hogy a legfontosabb, és amit a

legjobban várnak, ami a leghatékonyabb, amire a legnagyobb szüksége van minden meglátogatandónak, minden gyülekezetnek és egész egyházunknak! Ezekben a látogatásokban Krisztus jó illatát vigyük magunkkal! S ha Krisztus jó illata megérezhető a szoba levegőjében, szavaink kisugárzásában, akkor tulajdonképpen Krisztust vittük magunkkal, Krisztus együtt látogat velünk. S ez a legjobb, ez a legnagyobb dolog, ami megtörténhet, amit együtt átélhetünk a látogatás perceiben!

Adja Isten, hogy sok ilyen látogatás-élmény, sok ilyen Krisztus-élmény segítője legyen a kiadvány a látogatók és a meglátogatottak életében is.

Békéscsaba,
2018. augusztus havában

Dr. Tóth János
MRPSz Missziói és Diakóniai
Bizottságának elnöke

LÁTOGATÓ PRESBITERKÉNT SZOLGÁLNI

A gyülekezetgondozás szerves része a gyülekezeti látogatás, amely ma sem hiányozhat a presbiter szolgálatának feladatköréből. Jakab apostol egészen konkrétan és jelentőség-teljesen mondja: „*Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban...*” (Jak 1,27a) A látogatás a kegyességgyakorlással, sőt az eredeti szöveg szerint az istentisztelettel felérő esemény. Az igazi istentisztelet nem szavakban, hanem cselekedetekben áll, mert etikai konzekvenciái vannak. Az istentisztelet az életért van, vagyis a templomi istentiszteletnek folytatódnia kell a hétköznapi életben. Az istentisztelet eszköz, út, segítség, erőforrás az emberszeretet megéléséhez. Az váltja apró pénzre a szeretet kettős nagy parancsát, aki törődik az özvegyvel, árvával, azaz a támaszra szorulókkal, a megszorodottakkal, a levettekkel, az elhagyottakkal, a megroppant egészségűekkel, a magányosokkal és a krízis helyzetekben lévőkkel. A krisztusi élethez hozzátartozik a rászorultak felkarolása, azoknak a számon tartása, akik önhibájukon kívül kiestek az élet vérkeringéséből.

Az egyház soha nem bízhatja el magát, mert mindig vesznek el belőle. Ha nem veszi észre a hiányzót, s nem gyújt lámpást, ha gyáva vagy lusta keresni, akkor lassan elveszti kincseit és híveit. Elveszti akkor is, ha csak legyint az egyre „veszett több is Mohácsnál” alapon. Baj van ott, ahol csak a sok, a tömeg, a nevesek és a statisztika számít. Ott van igazi közösség, ahol a számon tartás felelősségével rögvést indulnak a veszni készülő után, s megtalálják, elérik, visszahelyezik a helyére.

A presbiternek kell legyen szeme azokra, akik bármi okból hiányzanak a gyülekezet közösségéből, vagy valamilyen okból

rászorulnak az ő melléjük állására. „Vigyázzatok, testvéreim, senki ne szakadjon el közületek az élő Istentől hitetlen és gonosz szívvel. Sőt buzdítsátok egymást minden egyes napon, amíg tart a ma, hogy a bűn csábítása közületek senkit meg ne keményítsen.” (Zsid 3,12-13) Vigyázzatok Presbiter Testvérek, hogy senki el ne szakadjon az élő Istentől! Ugyanis ma is nagy a leszakadás-veszély. Naponta meg kell küzdenünk erővel, amelyek el akarnak tántorítani a Krisztuskövetés útjáról. Ravasz támadások, rafinált hozzánk férkőzések keresztttüzeiben élünk. Kívülről vallásos mágia-kavalkád kápráztat, hamis istenek és idegen tanok kínálgatják magukat; belülről pedig tetet-lelket kimerítő, idegfeszültséges élet terhel bennünket. Lelki állóképességünk megroggyant a mában-élés küzdelmei miatt.

Vigyázzatok, óvakodjatok, mert a *leszakadás-veszély* mellett a megkeményedés-veszély is fenyeget! A csalódottság, a magunkra maradás, a bűn miatti rászédettség érzése Isten iránti vádat okozhat. Az önigazolás, a másokat okolás falakat emel Isten és magunk közé. Vigyázzunk arra, hogy el ne veszítsük az érzékenységünket Isten Lelkének érintése iránt, mert a megcsontosodás, a megkövülés halálos betegsége a keresztyén ember életének. Hogyan védekezhetünk ez ellen? Úgy, hogy komolyan vesszük: „*Buzdítsátok egymást – amíg tart a ma*”, hogy így kapjon értelmet a jelenidő.

A Jézus küldötte Paraklétosz, a Vigasztaló, a Pártfogó Lélek feladat körét kijelölő szóval bíztat bennünket: intsd a tévelygőt, bátorítsd a csüggedőt, figyelmeztess a feledékenyt, buzdítsd a bátortalankodót, vigasztald a bánatot, támogasd és állj mellé annak, aki odadobná legszívesebben a gyeplőt a lovak közé. Ez mind benne van ebben az egy szóban: buzdíts. Mindennapos feladatunk, hogy felelősséggel tartozunk egymásért. A keresztyén buzdítás hangja nem hallgathat el ma sem. Miről ismerhető meg a keresztyén buzdítás? Nem vezényszavakat ad, nemcsak lelkesít vagy fanatizál, főképpen nem uszít, hanem buzdít, azaz követi a Paraklétosz vigasztaló szolgálatát. Nélkülözhetetlen ez a buzdítás. Nem fennhézás, kioktatás és nem is meghunyászkodás vagy kincstári optimizmus.

A személyes buzdítás házhoz kell menjen. Jó, ha a presbiter bejáratos a gyülekezet tagjaihoz.

Milyen céllal látogathat a presbiter? Most csak néhány példát említek. A presbiter látogatása többek között lehet

– a *gyülekezeti jelzőrendszerhez tartozó eszköz*, amikor a lelkésznek el tudja mondani, hogy ki kér úrvacsorát, melyik háznál van beteg vagy ki került kórházba, illetve valamilyen problémás élethelyzetben kell pásztori látogatás;

– *lelkigondozói*: családi problémák és feszültségek idején, munkanélküliségben, betegségben, beteggondozó biztatásában, együttérzés kifejezése miatt;

– *diakóniai jellegű*, amikor materiális segítséget, adományt-ruhát-élelmiszert (stb.) visz a presbiter a gyülekezet nevében;

– *hívogató*: templomba, csoport-alkalomra, konfirmációra, gyermekistentiszteletre, rendkívüli alkalmakra, stb.;

– *tájékoztató jellegű*, amikor első kézből származó, korrekt híreket visz a gyülekezet eseményeiről, tényeiről, a hivatalos álláspontot mondja el a szóbeszéd leállítására, és az anyagiak kérdésében sem hallgatja el a szükségeket és a valós számokat;

– *kapcsolatfelvevő*: beköltözők, eddig meg nem ismert emberek családok felkeresése;

– *véleménygyűjtő, tájékozódó*: amikor a gyülekezet készülődik valami új feladatra, szolgálatra, ill. érdekli, hogy mi foglalkoztatja az embereket, s miben tudna segíteni nekik a gyülekezet.

„A presbiternek ma is két szolgálati területe van: az egyik a templom falain belül található, a másik is közel van, de kívül a templomon. Szolgálata az őrzés, a féltés és a frissen tartás a templom terében. Vigyáznia kell nemcsak az épületre, hanem a benne élő közösség minden tagjára. A jó atmoszférára. A belső tér természetesen melegére.

A falakon kívüli világban pedig a láthatóság, a hallhatóság és a vonzás megjelenítése a dolga. Az igazi presbiter valóban vonzó arc az érdeklődő külső környezet számára. Ma különösen fontos feladat,

hogy olyan hívogató és megszólító társak legyenek a presbiterek a gyülekezet kerítésén belül és azon kívül is, akik kortársi nyelven és mai, időszerű tartalommal hívnak régieket és újakat egyaránt a gyülekezetbe. Nem lehet csak keseregni és fájlalni a hiányzó embereket a templomból és a gyülekezeti közösségből, hanem bátran és leleményesen kell indulni és megszólítani azokat, akik elfelejtették már a templom belsejét, vagy eddig még nem jutottak el oda. ... Odaszegődni a vándorló emberek mellé. Talán útitársnak, akivel nyugodtan lehet együtt sétálni. Segítőnek, aki képes adni és áldozatot hozni másokért is. Vagy navigáló kísérőnek, aki közvetlenségével egyszerűen irányt, értéket és belső lelki örömet ébreszt abban, akinek erre van égető szüksége. Nem maradhat csak a miénk, amit ajándékba kaptunk Istentől.” (Szabó Lajos: *Tarts, Uram, a kezedben.* 111. old.)

Összefoglalva: Nagy áldás a bizalomébresztő látogatás, amely utat nyit a közösségbe, a gyülekezetbe vágyásra, amikor a passzív egyháziasság aktív gyülekezeti tagságra fordulhat.

A fenti gondolatokkal biztatjuk látogatásra induló Presbiter Testvéreinket és köszöntjük a 2018. október 13-án, Vésztőn sorra kerülő Dél-Tiszántúli Diakóniai Konferenciát. Istennek adunk hálát, hogy a Vésztőn hűségesen szolgáló Juhász Sándor nagytiszteletű úr és felesége, Bányai Márta nagytiszteletű asszony példás igyekezettel tartotta szem előtt a fent elmondott szempontokat és építette a vésztői gyülekezetet, valamint irányította a református idősothont és a református iskolát. Legyen áldás továbbra is életükön!

Debrecen, 2018. szeptember 1-jén

Dr. Fekete Károly
püspök

PRESBITEREK GYÜLEKEZETI LÁTOGATÁSÁNAK ELMÉLETE ÉS GYAKORLATA

„Mert szeretnélek meglátogatni titeket, hogy megerősítésetekre valamilyen lelki ajándékot adjak át nektek” (Róma 1,1)

Kedves Testvérek!

Szeretettel köszönt Benneteket a Magyar Református Presbiteri Szövetség elnöksége. Azzal a céllal és kéréssel jelentkezünk, hogy gyülekezetünk pasztorizációjában ajánljuk fel látogatási szolgáltatunkat lelkipásztorainknak, akik a megnövekedett igénybevétel – az utóbbi években főleg a hitoktatásban való részvétel – miatt túlterheltek. (A hitoktatás lehetősége okán nagy hálaadással vagyunk, hiszen gyermekeink, unokáink az oktatási intézményekben is hallhatnak az Evangéliumról.)

Arra biztatunk, hogy keressünk olyan presbitertársat, lelki testvért, akivel imaközösségben vagyunk, és akivel kölcsönösen párban is szívesen látogatnánk. Ehhez a szolgálathoz szeretne segítséget nyújtani ez kis útmutató kiadvány.

Gyülekezeteink sokszínűsége akadálya annak, hogy egy mindenhol alkalmazható egységes látogatási rendet javasoljunk, a szolnoki gyülekezetben eredményesen működő Látogató Szolgálat tapasztalatai azonban mindenképpen biztatóak, ennek elemeit is tartalmazza az útmutató.

Egyházunk missziói törvénye (1955. évi II. tv. 5. §) is előírja a látogatás szükségességét: (5) a gyülekezet tagjainak rendszeres látogatása – különös tekintettel a betegekre, gyászolókra, a szétszórtságban (szórványban) élőkre, (6) a gyülekezet tagjainak diakóniai

gondozása, a valamilyen ok miatt hátrányos helyzetűek, a kísértésnek fokozottan kitettek, a segítségre szorultak támogatása.

Először egy most is folyó, hetenként egy alkalommal, két helyre, egy-egy órában történő pénteki, 16-18 óra közti látogatás vázlatos forgatókönyvét szeretnénk megosztani veletek, bátorításként. Ilymódon egy év alatt közel 100 családhoz juthat el a látogató pár.

A gyülekezettől kapott két, telefonszámmal ellátott címet, a lelkész, gondok, vagy hivatalvezető által láttamozott, a hét elején felhívjuk. Egyeztetünk, hogy alkalmas-e az időpont. Induláskor Isten áldását kérjük utunkra. Majd pontosan megjelenünk. Bemutatkozunk, közöljük, hogy a gyülekezet küldöttei vagyunk, és hozzuk a gyülekezet köszöntését. Szeretettel hívjuk az asztalhoz a család minden otthonlévő tagját.

Először a testvérünk testi-lelki örömei, gondjai iránt érdeklődünk, hagyjuk őt beszélni, mi pedig imádságos lélekkel hallgatjuk. Meghallgatva, kiértékelve magunkban az ő megnyilatkozását, felajánljuk, hogy ha szeretné, énekeljük el kedves énekét, majd egy megfelelő, az aktuális helyzethez illő ígérést felolvasunk, ebből az útmutatóból, felolvashatjuk a napi ígét, megosztva gondolatainkat. Végül közösen imádkoznak. Megkérdezzük, miben segíthetünk mi, miben a gyülekezet? Majd ajándékként adunk a mindig magunkkal hozott lelki tartalmú traktátusokból, könyvajándékból. Látogatásunkról beszámolunk a lelkipásztornak, és az illetékes diakóniával foglalkozó presbitereknek.

A látogatás bibliai tanítása

„Tiszta és szeplőtelen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.” (Jak 1,27)

„Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám. A király így felel majd nekik: Bizony mondom

nektek, valahányszor megtettétek ezeket akár eggyel is az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg.” (Mt 25.35-36,40)

A Bibliában a látogatás, a meglátogatni ige több, mint 50 alkalommal fordul elő, és két esemény körül forog:

- Isten meglátogatja az embert – családot – népet. *„Azután meglátogatta az Úr Sárát, ahogyan megmondta, és úgy cselekedett az Úr Sárával, ahogy megígérte.” (1Móz 21,1)*
- Isten népe meglátogatja az árvákat, özvegyeket, betegeket, börtönben levőket és – szükség esetén – egymást. *„Tudjátok meg, hogy Timóteus testvérünk kiszabadult, és ha megjön, hamarosan meglátogatlak titeket vele együtt.” (Zsid 13,23)*

A látogatás szolgálata

- A gyülekezeti látogatás: gyülekezet-építés, szeretet-cselekedet, diakónia
- Az egyetemes papság elvének érvényesülése (a lelkész és presbiter együtt szolgál)
- Isten szeretetparancsára adott engedelmes válasz
- Lelki felnőtté váláshoz vezető út, hittapasztalás: *„Mert szeretnélek meglátogatni titeket, hogy megerősítésetekre valamilyen lelki ajándékot adjak át nektek, azaz, hogy együtt nyerjünk vigasztalást nálatok egymás hite által, a tietek és az enyém által.” (Róm 1,11-12)*
- A látogató szolgálat időáldozat: „időtizedet” ad Istennek.

A látogatások előkészítése a gyülekezetben

Célszerű, hogy a Presbitérium hozzon határozatot arról, hogy a presbiterek szolgálatot vállalnak a gyülekezeti tagok és a rászorultak rendszeres látogatásában, ami a rábízottak gondozásának része.

Szeretettel javasoljuk lelkipásztorainknak, hogy az eddigi szolgálati és munkatársi tapasztalata alapján néhány általa alkalmasnak tartott presbitert kérjen fel, akik – ha vállalják a látogató szolgálatot – maguk mellé olyan látogató társakat keressenek, akikkel

együtt látogatnak. Ezzel egyben ahhoz is hozzájárul, hogy a presbiterek lelkipásztor személyes jelenléte nélkül – természetesen az ő hozzájárulásával – is végezzenek gyülekezeti látogatást.

Ha megfelelő számban létrejön a látogató szolgálattelvők közössége (a presbitereken kívül erre alkalmas, missziói tapasztalattal rendelkező gyülekezeti tagok is részt vehetnek), akkor a lelkipásztor a gyülekezet előtt adja hírül, hogy a Presbitérium határozata alapján a presbiterek részvételével a látogatások elkezdődnek, és kéri, hogy a látogatásra igényt tartók és rászorultak adatait a gyülekezeti tagok jelezzék a lelkési hivatalban, a lelkipásztornál vagy az erre kijelölt presbiter(ek)nél.

A látogató presbiterek kiválasztása

A gyülekezeti látogatás felelős szolgálat: a látogató a gyülekezet közösségét, de szélesebb körben a Magyarországi Református Egyházat is képviseli, ezért keresztyén életvezetése (családi élete, gyülekezeti jelenléte, anyagi felelősségérzete, stb.) példamutató kell, hogy legyen, de emellett empatikus képessége, beszédmodora is alkalmassá kell tegye a látogatás során szóhajövő feladatokra (megnyerő bemutatkozás, bizalmas lelki beszélgetés, stb.)

Éppen ezért az önként jelentkezők nem biztos, hogy minden szempontból megfelelnek a követelményeknek, az alkalmasság véleményezésében a lelkipásztor és a gondnok mellett a látogatásban már tapasztalattal rendelkező presbiter is vegyen részt.

Az alkalmasság fontos kritériumai:

- a látogató szilárd érzelmi állapota
- a látogató szilárd üdvbizonyosság
- a látogató szilárd diakóniai elkötelezettsége

Mindezek mellett biztos alapot jelent, ha a látogatást vállaló biztos ismerettel és teljes szívvel hiszi és meg tudja vallani a Heidelbergi Káté 1. kérdésére adott választ!

A látogató felkészítése, a látogatás előkészítése

Mindkét folyamatnak az a célja, hogy a látogatás minél teljesebben betöltse missziói feladatát, ehhez pedig ismeretek és előkészületek szükségesek.

Kik a látogatás célszemélyei?

Mindazok a testvérek, akiknek látogatását állapotuk és körülményeik indokolják

- árvák, egyedülállók, özvegyek, betegség miatt mozgásukban
- akadályozottak, ápolásra szorulnak, kórházban fekszenek,
- büntetésvégrehajtó intézetben elzárás alatt vannak, stb.
- illetve mindazok, akik ismeretlen okból tartósan vagy rendszeresen hiányoznak a gyülekezeti alkalmakról.

Hol látogathatjuk meg őket?

A címjegyzék és az információk adatai alapján az aktuális tartózkodási helyükön.

A meglátogatni kívánt személy vagy hozzátartozó felkészítése (a látogatás bejelentése)

Mindenképpen ajánlatos a látogatás előzetes egyeztetése, melyre a telefonhívás a legalkalmasabb. A beszélgetés jól érthető bemutatkozással kezdődjön, és világosan tartalmazza a látogatás célját. Az időpontot illetően lehetőség szerint alkalmazkodjon a meglátogatandó által javasolt időponthoz.

Telefonos lehetőség hiánya esetén levél vagy üzenetváltás is alkalmas lehet az előkészítésre. Ha semmi mód nincs az előzetes egyeztetésre, akkor vegyük figyelembe az adott helyzetben a közösség szokásait vagy szabályait (pl. falun a házkörüli munkák időszaka, intézményekben a látogatási idő, BVH intézetben pedig szükséges az előzetes engedélyeztetés és időpont egyeztetés).

A gyülekezeti látogatás tanulása – A látogató felkészítése

- a látogatási szolgálat különböző helyzeteihez való alkalmazkodáshoz lelkigondozói ismeretekre van szükség. Ami a presbiteri tematikus füzetek III. kötetében és a www.presbiteriszovetseg.hu/tematikus-fuzetek internet címén is megtalálható.
- olyan mértékű Biblia-ismeret, hogy a beszélgetési helyzetekben igei válaszok, tanácsok adása váljon lehetővé (Bibliaolvasó Kalauz ajánlásai, iratterjesztés, a Függetlenség tematikus igéi)
- Kellékek a látogatáshoz, amiket a látogató magával visz: Biblia, Énekeskönyv, gyülekezeti hírlevelek, összefoglaló az egyházközség programjairól, diakóniai tevékenységéről (külön erre a célra érdemes összeállítani), csekk az egyházfenntartói járulék befizetéséhez (csak ha a beszélgetésnél szóba kerül és a meglátogatott kéri), jegyzetelési lehetőség az észrevételek, kérések leírására, melyeket a lelkipásztor vagy a presbitérium felé továbbítani kell.

A látogatás módja

A gyülekezeti látogatás nélkülözhetetlen előkészületi lépése. **IMÁDKOZNI A MEGLÁTOGATANDÓÉRT A TALÁLKOZÁS ELŐTT.** Ha van előzetes értesülés körülményeiről, állapotáról, akkor fel tudunk készülni megfelelő igehelyekkel. Ebben segítséget kérhetünk a lelkipásztortól vagy a Szentírásban jártasabb személytől.

Amit feltétlenül kerülni kell az együttlét során az az, hogy a meglátogatott a legcsekélyebb mértékben is „kioktatónak” érezze jelenlétünket! Ehhez az Ige tanácsa ad segítséget: „*Értsétek meg kedves testvéreim: Legyen minden ember készen a hallgatásra, de késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra.*” (Jak 1,19)

Emellett tanulhatunk Jób könyvéből, amelyben a barátok több látogatásban az eseményeket mindenáron Jób bűneivel igyekeztek megmagyarázni.

Egyéb általános módszertani ajánlások

- Senkit és semmit nem változtathatsz meg, ha el nem fogadtad azt, aki veled szemben áll (az ember és magatartásának elválasztása)
- Empátia: a látogató „mintha” sajátjának érezné és gondolná a látogatott mondatait, képes „lelki tükröt” tartani a másik ember elé, hogy az láthassa önmagát.
- A látogatónak hitelesnek, kommunikációjának, viselkedésének kiegyensúlyozottnak, harmonikusnak kell lenni. A mosolygó arcú látogató előtt könnyebben nyílnak meg az emberek!
- A látogatás által megvalósuló lelkigondozás: személytől személyig szóló evangélium: „*a világ sóvárogva várja az Isten fiainak a megjelenését*” (Róm 8,19)

Az imádság helye a látogató szolgálatban

Az imádság kétféle módon lehet jelen a látogatással kapcsolatban:

- a látogatásra való felkészülés és a látogatás tapasztalatainak összegzése idején
- a látogatás idején, bevonva a meglátogatott személyt és lehetőség szerint a családot is

Az első mód a látogatók részvételével könyörgés a Szentlélek jelenlétéért és segítségéért, illetve hálaadás a megtörtént látogatásért, akár sikeresnek, akár kudarcnak értékeljük az eredményt.

A második mód akkor léphet működéskébe, ha a látogatás ideje alatt úgy érezzük, hogy a meglátogatottak bűnbánatra jutottak, és szeretnének terheiktől imádságban megszabadulni, vagy kéréseiket ilyen formában is Isten elé vinni.

Felbecsülhetetlen értéke lehet ennek a meglátogatott jövőjére nézve, de nagy ajándék lehetősége a vele imádkozó presbiter számára is. Az imaközösségnek ez a formája is belső öröm és békesség forrásává válhat!

Mire taníthat bennünket az imádság ezen formája? Megtanít bennünket hallgatni. Megtanít bennünket Istenre figyelni, és ezzel

megtanít arra is, hogy rászoruló embertársainkra figyeljünk, hiszen a kettő ugyanannak a folyamatnak a része: és ez a látogatás lényege is. Mert aki az embereket meglátogatva meg tudja hallgatni őket, Istent is meg tudja hallani. Semmilyen technika, pszichológiai gyakorlat, önismereti tréning nem lehet annyira hatásos az emberekkel való kapcsolatban, mint megtanulni hallgatni.

Végül a látogatás gyakorlati lebonyolításához egy már működő modell vázlatát szeretnénk közreadni:

A gyülekezettől kapott, telefonon is elérhető két címet a hét elején felhívják a látogatók és alkalmas időpontot egyeztetnek. A látogatásra indulást áldáskérő imádság előzi meg.

A megérkezés bemutatkozással és a gyülekezet köszöntésének átadásával kezdődik, majd asztalközösséghez hívják a család otthonlevő tagjait. A beszélgetés kezdetén meghallgatjuk a meglátogatott személy testi-lelki gondjait és örömeit, figyelve arra, hogy igénye szerinti részletességgel beszélhessen, amit a látogatók imádságos lélekkel hallgatnak. Ezután lehetőséget adnak a meglátogatott kérdésének megfelelő kedves ének eléneklésére, majd a helyzethez illő igeszakaszt olvasnak fel az útmutató mellékletéből választva, de lehet a bibliaolvasó kalauz nap igéjét is választani, s ehhez kapcsolódó gondolatokat megosztani. A látogatásnak ezt a részét imádság, lehetőség szerint imaközösség zárja le. Ezután kérdésekre kerül a sor a segítségadás területéről és módjáról: miben segíthetnek a látogatók és miben a gyülekezet? Végül ajándékként átadásra kerül a látogatók által vitt traktátus és/vagy könyvajándék.

A látogatásról beszámolás történik az illetékes diakóniai felelősnek.

Fontos: ennek a szolgálatnak az Úrtól való elkérése és hűséges, kitartó végzése. A látogatás gyakorlata a legjobb tanító!

IMÁDSÁG DIAKONUSOKÉRT

Ige: *Oh, Isten, a Te utad szentséges; kicsoda olyan nagy Isten, mint az Isten? Te vagy az Isten, aki csodát művelsz; megmutattad a népek között a te hatalmat. (Zsolt 77, 14-15)*

Uram! Te tanítottál szolgálni bennünket! Előttünk jártál a szeretetszolgálat útján és láttuk miként hajoltál oda a gyógyulásra vágyókhoz. Hallottuk Igédből, hogy hogyan szóltál, milyen irgalommal közeledtél az elesettekhez. Te nemcsak hirdetted, hogy szeresük felebarátunkat, hanem gyógyító jelenléteddel segítettél és megérintettél minden szenvedőt.

Szeretnénk szerinted szolgálni és a diakóniai munkánkban téged követni. Taníts meg bennünket az alázatos odahajlásra, az együtt érző szóra, az irgalmas segítő szolgálatra. Add, hogy mindig megtaláljuk és észrevegyük, akihez küldesz. Add, hogy szeretetedből tudjunk szeretetet továbbadni, szolgálni, segíteni, sebet kötözni, fájdalmat enyhíteni, együtt lenni a bajban. Erősítsd kegyelmedből, szolgálatunk által is a megpróbáltakat, a szenvedőket, az öregeket, a gyermekeket egyaránt.

Kérünk, Urunk töltsd meg Szentlelked erejével minden segítő, minden diakónus szívét, hogy kitartással, alázattal és hittel tudjanak másokért szolgálni. Adj erőt és szeretetet, hogy diakóniai munkájukban a Tőled tanult szolgálat öröme hassa át szívüket, életüket és szentelje meg szavaikat.

Áldj meg minden szolgáltevő diakónust és minden megsegített embert! Ámen.

ISTEN GAZDAG ÁLDÁSA LEGYEN
A GYŰLKEZETI LÁTOGATÁS SZOLGÁLATÁBAN
KÖZREMŰKÖDŐ MINDEN PRESBITER
TESTVÉRÜNK ÉLETÉN!

PRESBITEREK

*Kinek a lelke vágyik a fényre,
Kinek kenyere az Úr igéje,
És kenyereből másnak is szel
– az presbiter.*

*Kinek van szeme a más bajára,
Kinek van füle a más jajára,
S tennivalóit így méri fel
– az presbiter.*

*Ki másnak vermét sohasem ássa,
Aki keresztjét nem teszi másra,
S a mások terhét így veszi fel
– az presbiter.*

*Ki könnyörögni sohase restell,
Ki úgy van ott a gyülekezetben,
Mint aki szolgál, mert van mivel
– az presbiter.*

*Kinek a templom kegyelem háza,
Otthon van benne maga s családja,
Bár mindenütt az Úrra figyel
– az presbiter.*

*Aki hitét örömmel megvallja,
Mint presbiter, mégha nem is rangja,
Mert kedves élet Isten előtt,
Ki megáldja, megszenteli Őt.*

FÜGGELÉK

Bibliai és hitvallásos forrásanyag a látogató szolgálathoz

SZÜLETÉS, KERESZTELTÉS

1Mózes 17:1-14

1 Amikor Abrám kilencvenkilenc éves volt, megjelent Abrámnak az Úr, és ezt mondta neki: Én vagyok a Mindenható Isten. Járj szíнем előtt, és légy feddhetetlen!

2 Megajándékozlak szövetségemmel, és nagyon-nagyon megsza-
porítom utódaidat.

3 Ekkor Abrám arcra borult, Isten pedig így szólt hozzá:

4 Ez lesz az én szövetségem veled: Sok nép atyja leszel!

5 Nem neveznek többé Abrámnak, hanem Ábrahám lesz a neved, mert sok nép atyjává teszek.

6 Nagyon-nagyon megsza-
porítom utódaidat, népeket támasztok belőled, királyok származnak tőled.

7 Szövetségre lépek veled, sőt utódaiddal is, örök szövetségre minden nemzedékükkel. Mert Istened leszek, és utódaidnak is.

8 Neked és utódaidnak adom a földet, ahol jövevény vagy, Kánaán egész földjét birtokul örökre, és Istenük leszek.

9 Majd ezt mondta Isten Ábrahámnak: Te pedig tartsd meg szövetségemet, meg utódaid is nemzedékről nemzedékre!

10 Így tartsátok meg szövetségemet, amelyet veletek és utó-
daitokkal kötök: metéljenek körül nálatok minden férfit!

11 Metélgétek körül szeméremtestetek bőrét, ez lesz a veletek kötött szövetségem jele.

12 Nyolcnapos korában körül kell metélni nálatok minden fiú-
gyermeket nemzedékről nemzedékre, akár a házban született, akár
pénzen vásárolták valami idegentől, aki nem a te utódaid közül való.

13 Körül kell metélni azt is, aki a házban született, azt is, akit
pénzen vásároltak. Ott lesz az én szövetségem a testeteken örök
szövetségként.

14 A körülmetéletlen férfit, akinek nem metélték körül szeméremtete bőrét, ki kell irtani az ilyen embert népe közül, mert elutasította szövetségemet.

Zsoltárok 139:13-18

13 Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében.

14 Magasztallak téged, mert félelmetes vagy és csodálatos; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt.

15 Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam, mintha a föld mélyén képződtem volna.

16 Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük.

17 Mily drágák nekem szándékaid, Istenem, mily hatalmas azoknak száma!

18 Számolgom, de több a homokszemeknél, és a végén is csak nálad vagyok.

Apostolok cselekedetei 2:37-42

37 Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, és ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: Mit tegyünk, testvéreim, férfiak?

38 Péter így válaszolt: Térjete meg, és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.

39 Mert tiétek ez az ígéret és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, akik távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.

40 Még más szavakkal is lelkükre beszélt, és így kérlelte őket: Szabaduljatok meg végre ettől az elfajult nemzedéktől!

41 Akik pedig hallgattak a szavára, megkeresztelkedtek, és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk.

42 Ők pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.

HÁZASSÁG

1Mózes 2:18-25

18 Azután ezt mondta az Úristen: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.

19 Formált tehát az Úristen a földből mindenféle mezei állatot, mindenféle égi madarat, és odavitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezi; mert minden élőlénynek az a neve, aminek az ember elnevezi.

20 Így adott az ember nevet minden jószágnak, az égi madaraknak és minden vadállatnak, de az emberhez illő segítőtársat nem talált.

21 Mély álmodat bocsátott azért az Úristen az emberre, és az elaludt. Akkor kivette az egyik oldalbordáját, és húst tett a helyére.

22 Az emberből kivett oldalbordát az Úristen asszonnyá formálta, és odavezette az emberhez.

23 Akkor ezt mondta az ember: Ez most már csontomból való csont, testemből való test. Asszonyember legyen a neve: mert férfiemberből vétetett.

24 Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és ezért lesznek egy testté.

25 Még mindketten meztelenek voltak: az ember és a felesége is, de nem szégyellték magukat.

Efezus 5:22-33

22 Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak,
23 mert a férfi feje a feleségnek, ahogyan Krisztus is feje az egyházaknak, és ő a test üdvözítője.

24 De amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben.

25 Férfiak! Úgy szeressétek feleségeket, ahogyan Krisztus is szeretette az egyházat, és önmagát adta érte,

26 hogy a víz fürdőjével az ige által megtisztítva megszentelje;

27 így állítja maga elé az egyházat dicsőségben, hogy ne legyen rajta folt vagy ránc vagy bármi hasonló, hanem hogy szent és feddhetetlen legyen.

28 Hasonlóképpen a férfiak is szeressék a feleségüket, mint a saját testüket. Aki szereti a feleségét, az önmagát szereti.

29 Mert a maga testét soha senki nem gyűlölte, hanem táplálja és gondozza, ahogyan Krisztus is az egyházat,

30 minthogy tagjai vagyunk az ő testének.

31 „Az ember ezért elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testé.”

32 Nagy titok ez, én pedig ezt Krisztusról és az egyházzól mondom.

33 De ti is, mindenki egyenként úgy szeresse a feleségét, mint önmagát, az asszony pedig tisztelje a férjét.

1Péter 3:1-7

1 Ugyanígy, ti, asszonyok, engedelmeskedjetek férjeteeknek, hogy ha közülük egyesek nem engedelmeskednek az igének, feleségük magaviselete szavak nélkül is megnyerje őket,

2 felfigyelve istenfélő és tiszta életetekre.

3 Ne a külső dísz legyen a ti ékességeitek, ne a hajfonogatás, arany ékszerek felrakása vagy különféle ruhák felöltése,

4 hanem a szív elrejtett embere a szelíd és csendes lélek el nem múló díszével: ez értékes Isten előtt.

5 Egykor a szent asszonyok is, akik Istenben reménykedtek, így díszítették magukat: engedelmeskedtek férjüknek,

6 ahogyan Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, és urának nevezte őt. Az ő leányai lettek, ha jót teszték, és ha nem félték semmiféle fenyegetéstől.

7 És ugyanígy, ti, férfiak is, megértően éljeteztek együtt feleségeitekkel, mint a gyengébb féllel, adjátok meg neki a tiszteletet mint örökösársatoknak is az élet kegyelmében, hogy imádkozások ne ütközzék akadályba.

HÁZZASSÁGRA KÉSZÜLVE

1Thesszalonika 4:3-8

3 Az az Isten akarata, hogy megszentelődjeteK: hogy tartózkodjatok a paráznaságtól,

4 hogy tanuljon meg mindenki szentségben és tisztaságban élni feleségével,

5 nem a kívánság szenvedélyével, mint a pogányok, akik nem ismerik Istent;

6 és senki ne károsítsa meg és ne csalja meg testvérét semmiféle ügyben. Mert bosszút áll az Úr mindezekért, ahogyan már előbb megmondtuk nektek, és bizonysgot is tettünk róla.

7 Mert nem tisztátalanságra hívott el minket Isten, hanem megszentelődésre.

8 Aki tehát ezt megveti, az nem embert vet meg, hanem Istent, aki Szentlelkét is rátok árasztja.

2Korintus 6:14-18

Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában, mert mi köze egymáshoz az igazságnak és a gonoszságnak, vagy mi köze van a világosságnak a sötétséghez?

15 Vagy mi azonosság van Krisztus és Beliál között? Vagy milyen közösség van hívő és hitetlen között?

16 Hogyan fér össze Isten temploma a bálványokkal? Mert mi az élő Isten temploma vagyunk, ahogyan Isten mondta: „Közöttük fogok lakni és járni, Istenük leszek, és ők az én népem lesznek.

17 Ezért tehát menjetek ki közülük, és váljatok külön tőlük, így szól az Úr, tisztátalant ne érintsetek, és én magamhoz fogadlak titeket,

18 Atyátokká leszek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek, így szól a mindenható Úr.

VÁLÁS

Máté 5:27-32

27 Hallottátok, hogy megmondatott: „Ne paráználkodj!”

28 Én pedig azt mondom nektek: aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráznaságot követett el vele szívében.

29 Ha a jobb szemed visz bűnre, vágd ki, és vedd el magadtól, mert jobb neked, ha egy testrészed vesz el, mint ha egész tested vetetik a gyehennára.

30 Ha pedig jobb kezed visz bűnre, vágd le, és vedd el magadtól, mert jobb neked, ha egy testrészed vesz el, mint ha egész tested vetetik a gyehennára.

31 Megmondatott ez is: „Aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet!”

32 Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét, paráznaság esetét kivéve, az házasságtörővé teszi őt, és aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el.

Máté 19:1-12

Amikor befejezte Jézus ezeket a beszédeket, elhagyta Galileát, és elment Júdeának a Jordánon túli vidékére.

2 Nagy sokaság követte, és ott meggyógyította őket.

3 Ekkor farizeusok mentek hozzá, hogy kísértsék őt, és megkérdték tőle: Szabad-e az embernek bármilyen okból elbocsátania a feleségét?

4 Ő pedig így válaszolt: Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfivá és nővé teremtette őket?

5 És ezt mondta Isten: „Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.”

6 Úgyhogy már nem két test, hanem egy. Amit tehát Isten egybekötött, azt ember el ne válassza!

7 Erre azt mondták neki: Akkor miért rendelte el Mózes, hogy aki elbocsátja a feleségét, adjon neki válólevelet?

8 Jézus így válaszolt nekik: Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg nektek, hogy elbocsássátok feleségeteket, de ez kezdettől fogva nem így volt.

9 Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét – a paráznaság esetét kivéve –, és mást vesz feleségül, az házasságtörő.

10 Erre így szóltak hozzá tanítványai: Ha ilyen a férj helyzete a feleséggel, akkor nem érdemes megházasodni.

11 Ő azonban így válaszolt nekik: Nem mindenki fogadja be ezt a beszédet, csak azok, akiknek megadatott.

12 Mert vannak házasságra alkalmatlanok, akik anyjuk méhétől így születtek, és vannak házasságra alkalmatlanok, akiket az emberek tettek házasságra alkalmatlanná, és vannak házasságra alkalmatlanok, akik önmagukat tették házasságra alkalmatlanná a mennyek országáért. Aki el tudja fogadni, fogadja el!

1Korintus 7:10-16

10 A házasoknak pedig nem én parancsolom, hanem az Úr, hogy az asszony ne váljon el a férjétől.

11 Ha azonban elválik, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki férjével! A férj se bocsássa el feleségét!

12 A többieknek pedig én mondom, nem az Úr: ha egy testvérnek hitetlen felesége van, aki kész vele élni, ne bocsássa el!

13 És ha egy asszónynak hitetlen férje van, aki kész vele élni, ne hagyja el a férjét!

14 Mert a hitetlen férj meg van szentelve hívő felesége által, a hitetlen feleség pedig hívő férje által; különben gyermekeitek is tisztátalanok volnának, így azonban szentek.

15 Ha pedig a hitetlen házastárs válni akar, válják el, nincs szolgaság alá vetve a hívő férj vagy a hívő feleség az ilyen esetekben. Mert arra hívott el minket az Isten, hogy békekességben éljünk.

16 Mert mit tudod te, asszony, vajon megmentheted-e a férjedet? Vagy mit tudod te, férfi, vajon megmentheted-e a feleségedet?

HALÁLESET, GYÁSZ ÉS TEMETÉS

Zsoltárok 103

1 Dávidé. Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét!

2 Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!

3 Ő megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet,

4 megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg.

5 Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé.

6 Minden elnyomottal igazságosan és törvényesen bánik az Úr.

7 Megismertette útjait Mózesrel, cselekedeteit Izráel fiaival.

8 Irgalmas és kegyelmes az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy.

9 Nem perel mindvégig, nem tart haragja örökké.

10 Nem vétkeink szerint bánik velünk, nem bűneink szerint fizet nekünk.

11 Mert amilyen magasan van az ég a föld fölött, olyan nagy a szeretete az istenfélők iránt.

12 Amilyen messze van napkelet napnyugattól, olyan messzire veti el vétkeinket.

13 Amilyen irgalmas az apa fiaihoz, olyan irgalmas az Úr az istenfélőkhöz.

14 Hiszen tudja, hogyan formált, emlékszik rá, hogy porból lettünk.

15 Az ember napjai olyanok, mint a fű, úgy virágzik, mint a mező virága.

16 Ha végigsöpör rajta a szél, vége van, még a helyét sem lehet felismerni.

17 De az Úr szeretete mindörökké az istenfélőkkel van, és igazsága még az unokáikkal is;

18 azokkal, akik megtartják szövetségét, és arra törekszenek, hogy teljesítsék rendelkezéseit.

19 Az Úr a mennyben állította fel trónját, királyi hatalmával mindenben uralkodik.

20 Áldjátok az Urat, angyalai, ti, hatalmas erejűek, akik teljesítitek parancsát, és hallgattok parancsszavára!

21 Áldjátok az Urat, ti, seregei, szolgálói, akaratának végrehajtói!

22 Áldjátok az Urat, ti, teremtményei, mindenütt, ahol uralkodik!
Áldjad, lelkem, az Urat!

János 11:21-27

21 Márta így szólt Jézushoz: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.

22 De most is tudom, hogy amit csak kérsz az Istentől, megadja neked az Isten.

23 Jézus ezt mondta neki: Feltámad a testvéred!

24 Márta így válaszolt: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon.

25 Jézus ekkor ezt mondta neki: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él;

26 és aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?

27 Márta így felelt: Igen, Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Isten Fia, akinek el kell jönnie a világba.

1Korintus 15:35-38, 42-44

35 De megkérdézhethné valaki: hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testben jelennek meg?

36 Esztelen! Amit elvetsz, nem kel életre, míg előbb meg nem hal,

37 és amikor vetsz, nem a leendő testet veted el, hanem csak a magot, talán búzáét vagy valami másét.

38 De Isten olyan testet ad annak, amelyet elhatározott, mégpedig minden egyes magnak a neki megfelelő testet.

(...)

42 Így van a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban;

43 elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben.

44 Elvettetik földi test, feltámasztatik lelki test. Ha van földi test, van lelki test is.

2Korintus 5:1-10

Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.

2 Azért sóhajtozunk ebben a testben, mivel vágyakozunk felöltöni rá mennyből való hajlékunkat,

3 ha ugyan nem bizonyulunk felöltözve is mezíteleneknek.

4 Mert mi is, akik e sátorban vagyunk, megterhelten sóhajtozunk, minthogy nem szeretnénk ezt levetni, hanem felöltöni rá amazt, hogy a halandót elnyelje az élet.

5 Isten pedig, aki minket erre felkészített, a Lélek zálogát adta nekünk.

6 Tehát mindenkor bizakodunk, és tudjuk, hogy amíg a testben lakunk, távol lakunk az Úrtól;

7 mert hitben járunk, nem látásban.

8 De bizakodunk, és inkább szeretnénk elköltözni a testből, és hazaköltözni az Úrhoz.

9 Ezért arra törekszünk, hogy akár itt lakunk még, akár elköltözünk, kedvesek legyünk neki.

10 Mert mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk Krisztus ítélőszéke elé, hogy mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszt.

Filippi 1:21-24

21 Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.

22 Ha pedig az életben maradás az eredményes munkát jelenti számomra, akkor hogy melyiket válasszam: nem tudom.

23 Szorongat ez a kettő: vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb mindennél;

24 de miattatok nagyobb szükség van arra, hogy életben maradjak.

1 Tesszaloniki 4:13-18

Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük.

14 Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhozza Jézus által, vele együtt.

15 Azt pedig az Úr igéjével mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteléig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat.

16 Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak,

17 azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk.

18 Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az igékkel!

Jelenések 14:13; 21:1-5

13 És hallottam egy hangot az égből, amely ezt mondta: Írd meg: Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket. (...)

1 És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé.

2 És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve.

3 Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trón felől: Íme, Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga Isten lesz velük,

4 és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jankiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.

5 A trónon ülő ezt mondta: Íme, újjáteremtek mindent. És így szólt: Írd meg, mert ezek az igék megbízhatók és igazak!

Heidelbergi Káté 57-58

57. Miféle vigasztalásod van a test feltámadásából?

Az, hogy nemcsak lelkem vétetik fel Krisztushoz azonnal ez élet után, hanem testem is egyesül majd lelkemmel, amikor Krisztus hatalma feltámasztja és az ő dicsőséges testéhez lesz hasonlónak.

58. Miféle vigasztalásod van az örök életről szóló hitvallásból?

Mivel már most előre érzem szívemben az örök élet örömét, hiszem, hogy életem elmúltával olyan teljes boldogságom lesz, amilyent „szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem gondolt”, amelyben Istent örökké dicsérni fogom.

BETEGSÉG

Zsoltárok 33:11-22

11 De az Úr terve örökké megmarad, szívének szándéka nemzedékről nemzedékre.

12 Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr, az a nép, amelyet örökségül választott.

13 Letekint a mennyből az Úr, és lát minden embert.

14 Lakóhelyéből rátekint a föld minden lakójára.

15 Ő formálta mindnyájuk szívét, ismeri minden tettüket.

16 Nem a nagy sereg segíti győzelemre a királyt, nem a nagy erő menti meg a hőst.

17 Csalódik, aki lovaktól vár segítséget, mert nagy erejük nem ment meg.

18 De az Úr szeme ügyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak.

19 Megmenti őket a haláltól, éhínség idején is megtartja életüket.

20 Lelkünk az Urat várja, ő a mi segítségünk és pajzsunk.

21 Benne van szívünk öröme, mert szent nevében bízunk.

22 Maradjon velünk, Uram, szereteted, mert mi is benned reménykedünk!

Zsoltárok 62

1 A karmesternek, Jedútúnnak: Dávid zsoltára.

2 Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget.

3 Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom sokáig.

4 Meddig támadtok egyetlen emberre, miért akarjátok mindnyájan megölni? Olyan, mint a düledező fal és a bedőlt kerítés!

5 Csak azon tanácskoznak, hogyan taszítsák le a magasból. Hazugságban telik kedvük, szájukkal áldanak, szívükben átkoznak.

6 Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok reménységet.

7 Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom.

8 Istennél van segítségem és dicsőségem, erős sziklám és oltalmam az Isten.

9 Bízatok benne mindenkor, ti, népek, öntsétek ki előtte szíveteket, Isten a mi oltalmunk! (Szela.)

10 Csak pára az emberek élete, hazug látszat a halandóké. Ha mérlegre kerülnek, a páránál is könnyebb mindegyik.

11 Ne bízatok zsarolt javakban, rablott holmival ne kérkedjete! Ha gyarapszik is vagyontok, ne bizakodjatok el!

12 Szólott egyszer az Isten, és ezt a két dolgot értettem meg: Istennél van az erő;

13 nálad van, Uram, a szeretet. Te megfizetsz mindenkinek tettei szerint.

Zsoltárok 63

1 Dávid zsoltára, abból az időből, amikor Júda pusztájában volt.

2 Ó, Isten, te vagy Istenem, hozzád vágyakozom! Utánad szomjazik lelkem, utánad sóvárog testem, mint kiszikkadt, kopár, víztelen föld.

3 Így nézek rád a szentélyben, hogy lássam hatalmat és dicsőségedet.

4 Mert szereteted az életnél is jobb, ajkam téged dicsóít.

5 Ezért téged áldalak, amíg élek, nevedet imádvá emelem föl kezem.

6 Mintha zsíros falatokkal laktam volna jól, úgy ujjong az ajkam, és dicsér a szám.

7 Fekvőhelyemen is rád gondolok, minden őrváltáskor rólad elmélkedem.

8 Mert te voltál a segítségem, szárnyad árnyékában ujjongok.

9 Ragaszkodik hozzád lelkem, jobboldal támogat sz engem.

10 De akik pusztulásomra törnek, a föld mélyébe kerülnek.

11 Kardélre hányják őket, sakálok eledelévé lesznek.

12 De a király örül Isten előtt. Dicséretet mondanak, akik rá esküsznek, a hazugok szája azonban bezárul.

Ézsaiás 40:6-8, 25-31

6 Egy hang szól: Kiálts! Én megkérdeztem: Mit kiáltsak? Minden test csak fű, és minden szépsége, mint a mezei virágé.

7 Elszárad a fű, elhervad a virág, ha ráfúj az Úr szele. – Bizony, csak fű a nép!

8 Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk igéje örökre megmarad. (...)

25 Kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze? – mondja a Szent.

26 Tekintsetek föl a magasba, és nézzétek: ki teremtette az ott levőket? Kivezeti seregüket szám szerint, mindnyájukat név szerint szólítja; olyan hatalmas és erőteljes, hogy egy sem mer hiányozni.

27 Miért mondod ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izráel: Rejtve van sorsom az Úr előtt, nem kerül ügyem Isten elé.

28 Hát nem tudod, hát nem hallottad? Örökkévaló Isten az Úr, ő a földkerekség teremtője! Nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen.

29 Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.

30 Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak.

31 De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.

Róma 8:18-39

18 Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghöz, amely láthatóvá lesz rajtunk.

19 Mert a teremtett világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését.

20 A teremtett világ ugyanis a hiábavalóságnak vettetett alá, nem önként, hanem annak akaratából, aki alávetette, mégpedig azzal a reménységgel,

21 hogy a teremtett világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgaságából Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára.

22 Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtzik és együtt vajúdik mind ez ideig.

23 De nemcsak ez a világ, hanem még azok is, akik a Lélek zsengejét kapták: mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására.

24 Mert üdvösségünk reménységre szól. Viszont az a reménység, amelyet már látunk, nem is reménység, hiszen amit lát valaki, azt miért kellene remélnie?

25 Ha pedig azt reméljük, amit nem látunk, akkor állhatatossággal várjuk.

26 Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.

27 Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek szándéka, mert Isten szerint jár közben a szentekért.

28 Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott.

29 Mert akiket eleve kiválasztott, azokat eleve el is rendelte, hogy hasonlókká legyenek Fia képéhez, hogy ő sok testvér között legyen elsőszülött.

30 Akikről pedig ezt eleve elrendelte, azokat el is hívta, és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.

31 Mit mondjunk tehát ezekre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?

32 Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?

33 Ki vádolná Isten választottait? Hiszen Isten az, aki megigazít.

34 Ki ítélné kárhozatra? Hiszen Krisztus Jézus az, aki meghalt, sőt feltámadt, aki Isten jobbán van, és esedezik is értünk.

35 Ki választana el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver?

36 Amint meg van írva: „Teérted gyilkolnak minket nap mint nap, annyira becsülnek, mint vágójuhokat.”

37 De mindezekben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket.

38 Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak,

39 sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.

HEIDELBERGI KÁTÉ 1, 26-28

1. Mi életedben és halálodban egyetlen vigasztalásod?

Az, hogy testestől-lelkestől – akár élek, akár halok – nem az önmagamé, hanem az én hűséges uramnak és megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok. Ő drága vérével minden bűnömért maradéktalanul megfizetett, és az ördög hatalmából megszabadított.

Úgy megőriz, hogy mennyei Atyám akarata nélkül egy hajszál se hullhat le fejemről, sőt mindennek üdvösségemre kell szolgálnia. Ezért Szentlelkével bizonyosságot ad örök életemről, és szív szerint hajlandóvá és készvé tesz arra, hogy szüntelenül neki éljek.

26. Mit hiszel, amikor ezt mondod: „Hiszek egy Istenben, Mindenható Atyában, Mennynek és Földnek teremtőjében”?

Hiszem, hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak örökkévaló Atyja, aki a mennyet és a földet, minden benne lévőkkel együtt semmiből teremtette és azokat örökkévaló tanácsával és gondviselésével fenttartja és igazgatja: énnekem az ő Fiáért, a Krisztusért Istenem és Atyám. Ezért annyira bízom benne, hogy nem kételkedem: minden testi-lelki szükségemre gondot visel, s még azt a rosszat is javamra fordítja, amit ebben a siralomvölgyben reám küld. Ezt ő meg teheti mint mindenható Isten, és meg is akarja tenni mint hűséges Atya.

27. Mi az isteni gondviselés?

A gondviselés Isten mindenható és mindenütt jelenlévő ereje, amellyel a mennyet és a földet, minden teremtménnyel együtt szilárdan kézben tartja, és úgy igazgatja, hogy amit a föld terem, továbbá eső és aszály, termő és terméketlen idők, étel és ital, egészség és betegség, gazdagság és szegénység – szóval minden – nem véletlenségből, hanem az ő hűséges atyai kezéből származik.

28. Mit használ nekünk Isten teremtő munkájának és gondviselésének ismerete?

Azt, hogy ha baj ér, türelmesek, ha jó dolgunk van, hálások vagyunk, a jövőre nézve pedig bízunk a mi hűséges Istenünkben és Atyánkban. Tudjuk, hogy senki és semmi nem szakíthat el minket az ő szeretetétől, mert minden teremtmény annyira a kezében van, hogy akarata nélkül semmit sem tehet, sőt meg sem mozdulhat.

SÚLYOS BETEGSÉG ESETÉN

2Korintus 4:16-18

16 Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt, ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra.

17 Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk,

18 mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Filippi 1:21-24

21 Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.

22 Ha pedig az életben maradás az eredményes munkát jelenti számomra, akkor hogy melyiket válasszam: nem tudom.

23 Szorongat ez a kettő: vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb mindennél;

24 de miattatok nagyobb szükség van arra, hogy életben maradjak.

KÉSŐI ÖREGSÉG

Zsoltárok 71

1 Hozzád menekülök, Uram, ne szégyenüljek meg soha!

2 Ments meg, szabadíts meg irgalmasan! Fordítsd felém füledet, és segíts meg!

3 Légy erős kősziklám, ahova mindig fölmehetek, melyet segítségemre rendeltél, mert te vagy az én sziklaváram.

4 Istenem, ments meg a bűnösök kezéből, az álnok és erőszakos emberek markából!

5 Mert te vagy, Uram, reménységem, te vagy, Uram, bizodalmam ifjúkorom óta.

6 Te voltál támaszom születésem óta, te hoztál ki anyám méhéből, téged dicsérlek szüntelen.

7 Sokan csodálkoznak rajtam, mert te vagy erős oltalmam.

8 Szám dicséreteddel van tele, dicsőítelek mindennap.

9 Öregkoromban se vess el engem, ha elfogy az erőm, ne hagyj el!

10 Mert ellenségeim azt mondják rólam, akik életemre törnek, így tanácskoznak:

11 Elhagyta őt Isten, üldözzétek, fogjátok meg, mert nincs, aki megmentse!

12 Ó, Isten, ne légy távol tőlem, Istenem, siess segítségemre!

13 Megszégyenülve vesszenek el, akik ellenem támadnak! Borítsa szégyen és gyalázat azokat, akik vesztetemre törnek!

14 Én pedig szüntelenül remélek, és folyton dicsérlek téged.

15 Igazságodról beszél a szám és szabadító tetteidről mindennap, bár nem tudom felsorolni őket.

16 Az Úrnak, az én Uramnak nagy tetteit hirdetem, egyedül a te igazságodat emlegetem.

17 Istenem, te tanítottál ifjúkorom óta, mindmáig hirdetem csodáidat.

18 Istenem, ne hagyj el késő vénségemben sem, míg csak hirdethetem hatalmadat, nagy tetteidet a jövő nemzedéknek.

19 Istenem, igazságod a magas égiig ér, mert hatalmas dolgokat vittél véghez. Van-e hozzád hasonló, Istenem?

20 Sok nyomorúságot és bajt láttattál velem, de újra meglevenítesz, még a föld mélyéből is újra fölhozol engem.

21 Igen nagyvá teszel, hozzám fordulsz, és megvigasztalsz.

22 Én is magasztalak hárfával hűségédért, Istenem! Lantot pengetve éneklek neked, Izráel Szentje!

23 Ujjong az ajkam, ha neked zenghet, lelkem is, amelyet megváltottál.

24 Nyelvem is mindennap emlegeti igazságodat, mert szégyen és gyalázat érte azokat, akik vesztetemre törtek.

Zsoltárok 92:13-16

13 Az igaz virul, mint a pálmafa, magasra nő, mint a libánoni cédrus.

14 Az Úr házában vannak elültetve, ott virulnak Istenünk udvarain.

15 Öregkorban is sarjat hajtanak, dús lombúak és zöldek maradnak,

16 és hirdetik: Igaz az Úr, kősziklám ő, akiben nincs álnokság!

Prédikátor 12

1 Gondolj Teremtődre ifjúságod idején, míg el nem jönnek a rossz napok, és el nem érkeznek azok az évek, melyekről ezt mondod: nem szeretem őket!

2 míg el nem sötétedik a nap világa meg a hold és a csillagok, és újra felhők nem érkeznek az eső után.

3 Akkor reszketni fognak a ház őrei, támolyognak az erős férfiak; megállnak az őrlő lányok, mert kevesen vannak, és elhomályosulnak az ablakon kinézők.

4 Bezárulnak az utcára nyíló ajtók, elcsendesül a malom zúgása. Fölkelnek a madárszóra is, és elhalkul minden énekszó.

5 Még egy kis emelkedőtől is félnek, és ijedeznek az úton. A mandulafa kivirágzik, a sáska nehezen vonszolja magát, és mit sem ér a fűszer, mert elmegy az ember örök otthonába, és az utcán köröskörül siratók járnak.

6 Végül elszakad az ezüstkötél, összetörik az aranypohár, a korszó eltörik a forrásnál, és a kerék belezuhan a kútba.

7 A por visszatér a földbe, olyan lesz, mint volt, a lélek pedig visszatér Istenhez, aki adta.

8 Igen nagy hiábavalóság – mondja a Prédikátor –, minden hiábavalóság!

9 Bölcs volt a Prédikátor, és azonfelül a népet is tanította ismeretre. Gondolkodott, kutatott, és sok példabeszédet szerzett.

10 Igyekezett a Prédikátor arra, hogy értékes mondásokat találjon, és őszintén leírta az igaz mondásokat.

11 A bölcsék szavai olyanok, mint a tüskék, és azoknak gyűjteménye olyan, mint az egymás mellé levert cövekek, amelyek egy Pásztortól valók.

12 Ezeken felül, fiam, fogadd meg az intést: A sok könyv írásának nincs vége, és a sok gondolkodás elfárasztja a testet.

13 Mindezt hallva a végső tanulság ez: Féld Istent, és tartsd meg parancsolatait, mert ez minden embernek kötelessége!

14 Mert Isten megítél minden tettet, minden titkolt dolgot, akár jó, akár rossz az.

2Korintus 4:16-18

Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra.

17 Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk,

18 mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók

Zsidók 2:14-18

14 Mivel pedig a gyermekek test és vér részesei, ő is hozzájuk hasonlóan részese lett ezeknek, hogy halála által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, vagyis az ördögöt,

15 és megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok voltak.

16 Mert nyilván nem angyalokat karol fel, hanem Ábrahám utódait karolja fel.

17 Ezért mindenben hasonlónak kellett lennie a testvéreihez, hogy irgalmas és hű főpap legyen az Isten előtti szolgálatban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért.

18 Mivel maga is kísértést szenvedett, segíteni tud azokon, akik kísértésbe esnek.

1Péter 1:3-5

3 Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjászült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre,

4 arra az el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra.

5 Titeket pedig Isten hatalmas őriz hit által az üdvösségre, amely készen áll arra, hogy nyilvánvalóvá legyen az utolsó időkben.

NEHÉZSÉGEK

Zsoltárok 18:28-32

18 Megmentett engem ellenségem hatalmától, gyűlölőimtől, bár erősebbek nálam.

19 Rám törhetnek a veszedelem napján, de az Úr az én támaszom.

20 Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert gyönyörködik bennem.

21 Igazságom szerint bánt velem az Úr, kezem tisztasága szerint jutalmazott engem.

22 Hiszen vigyáztam az Úr útjára, és Istenemet nem hagytam el hűtlenül.

23 Minden törvényére ügyeltem, rendelkezéseitől nem tértem el.

24 Feddhetetlen voltam előtte, és őrizkedtem a büntől.

25 Igazságom szerint jutalmazott meg az Úr, kezem tisztasága szerint, amit jól lát.

26 A hűségeshez hűséges vagy, a feddhetetlen emberhez feddhetetlen.

27 A tisztához tiszta vagy, de a hamisnak ellenállsz.

28 Az elesett népet megsegíted, de a kevély tekintetűeket megalázod.

29 Mert te gyújtasz nekem mécsest, Uram; az én Istenem fény sugarat küld nekem a sötétbe.

30 Veled a rablóknak is nekirontok; ha Isten segít, a kőfalon is átugrom.

31 Isten útja tökéletes, az Úr beszéde szíinigaz. Pajzsa mindazoknak, akik hozzá menekülnek.

32 Van-e Isten az Úron kívül? Van-e köszikla Istenünkön kívül?

Zsoltárok 23

1 Dávid zsoltára. Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm.

2 Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem.

3 Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért.

4 Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem.

5 Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam.

6 Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján, és az Úr házában lakom egész életemben.

Zsoltárok 33:11-22

11 De az Úr terve örökké megmarad, szívének szándéka nemzedékről nemzedékre.

12 Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr, az a nép, amelyet örökségül választott.

13 Letekint a mennyből az Úr, és lát minden embert.

14 Lakóhelyéből rátekint a föld minden lakójára.

15 Ő formálta mindnyájuk szívét, ismeri minden tettüket.

16 Nem a nagy sereg segíti győzelemre a királyt, nem a nagy erő menti meg a hőst.

17 Csalódik, aki lovaktól vár segítséget, mert nagy erejük nem ment meg.

18 De az Úr szeme ügyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak.

19 Megmenti őket a haláltól, éhínség idején is megtartja életüket.

20 Lelkünk az Urat várja, ő a mi segítségünk és pajzsunk.

21 Benne van szívünk öröme, mert szent nevében bízunk.

22 Maradjon velünk, Uram, szereteted, mert mi is benned reménykedünk!

Zsoltárok 34

1 Dávidé, abból az időből, amikor eszelősnek tette magát Abímeleknél, aki aztán elkergette, ő pedig elment.

2 Áldom az Urat mindenkor, állandóan őt dicséri szám.

3 Az Úrral dicsekszik lelkem. Hallják ezt az alázatosak, és örülnek

4 Hirdessétek velem az Úr nagyságát, magasztaljuk együtt az ő nevét!

5 Az Úrhoz folyamodtam, és ő meghallgatott, megmentett mindattól, amitől rettegetem.

6 Öröme derülnek, kik rátekintenek, nem pirul az arcuk.

7 Kiáltott az elesett, az Úr meghallgatta, és minden bajából kiszabadította.

8 Az Úr angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megmenti őket.

9 Éreztétek, és lássátok, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki hozzá menekül.

10 Féltétek az Urat, ti, szentjei, mert nem szűkölködnek az istenfélők.

11 Az oroszlánok is sínylődnek és éheznek, de akik az Úrhoz folyamodnak, nem nélkülözik a jót.

12 Jöjjetek, fiaim, hallgassatok rám, megtanítalak benneteket az Úr félelmére.

13 Ki az az ember, akinek tetszik az élet, és szeretne jó napokat látni?

14 Vigyázz, hogy nyelved ne szóljon rosszat, és ajkad ne beszéljen csalárdságot!

15 Hagyj fel a rosszal, és cselekedj jót, törekedj békességre, és kövesd azt!

16 Az Úr szeme látja az igazakat, füle meghallja kiáltásukat.

17 Az Úr a gonosztevők ellen fordul, emléküket is kiirtja a földről.

18 Akik az Úrhoz kiáltanak, azokat meghallgatja, és kimentí őket minden bajból.

19 Közel van az Úr a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket megsegíti.

20 Sok baj éri az igazat, de valamennyiből kimentí az Úr.

21 Megőrzi minden csontját, egy sem törik el közülük.

22 Halálos veszedelem éri utol a bűnöst, megbűnhődnek, akik gyűlölik az igazat.

23 Az Úr megváltja szolgálí életét, és nem kell bűnhődnie senki-nek, aki hozzá menekül.

Zsoltárok 37:1-7

1 Dávidé. Ne indulj haragra a gonoszok miatt, ne irigykedj a cselszövőkre!

2 Mert hamar elhervadnak, mint a fű, elfonnyadnak, mint a zöld növények.

3 Bízzál az Úrban, és tégy jót, akkor az országban lakhatsz, és biztonságban élhetsz.

4 Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit!

5 Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik:

6 világossá teszi igazságodat, jogodra fényt derít.

7 Légy csendben, és várj az Úrra! Ne indulj fel, ha az alattomos embernek szerencsés az útja!

Zsoltárok 91

1 Aki a Felséges rejtekében lakik, a Mindenható árnyékában pihen,

2 az ezt mondhatja az Úrnak: Oltalmam és váram, Istenem, aki-ben bízom!

3 Mert ő ment meg téged a madarász csapdájától, a pusztító dögvésztől.

4 Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz, pajzs és páncél a hűsége.

5 Nem kell félned a rémségektől éjjel, sem a suhanó nyíltól nappal,

6 sem a homályban lopódzó dögvésztől, sem a délben pusztító ragálytól.

7 Ha ezren esnek is el melletted, és tízezen jobbod felől, téged akkor sem ér el.

8 A te szemed csak nézi, és meglátja a bűnösök bűnhődését.

9 Ha az Urat tartod oltalmadnak, a Felségest hajlékodnak,

10 nem érhet téged baj, sátradhoz közel sem férhet csapás.

11 Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon,

12 kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.

13 Eltaposod az oroszlánt és a viperát, eltiprod a fiatal oroszlánt és a tengeri szörnyet.

14 Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet.

15 Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt.

16 Megelégitem hosszú élettel, gyönyörködhet szabadításomban.

Zsoltárok 121

1 Zarándokének. Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön segítségem?

2 Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta.

3 Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék, nem szunnyad az, aki védelmez téged.

4 Bizony nem szunnyad, nem alszik az, aki védelmezi Izráelt!

5 Az Úr védelmez téged, az Úr a te oltalmad jobb kezéd felől.

6 Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold.

7 Az Úr megőrizz téged minden bajtól, megőrzi életedet.

8 Megőrizz az Úr jártodban-keltesben, most és mindenkor.

Zsoltárok 145:8-21

8 Kegyelmes és irgalmas az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy.

9 Jó az Úr mindenkihez, irgalmas minden teremtményéhez.

10 Magasztal, Uram, minden teremtményed, és híveid áldanak téged.

11 Elmondják, hogy országod milyen dicsőséges, és beszélnek hatalmadról,

12 megismertette az emberekkel az Úr hatalmas tetteit, országa ragyogó dicsőségét.

13 Országod örökkévaló ország, uralkodásod nemzedékről nemzedékre tart.

14 Támogat az Úr minden elesettet, és fölegyenesít minden görnyedezőt.

15 Mindenki várakozva néz rád, és te idejében adsz nekik eledelt.

16 Kinyitod kezedet, és kielégítesz minden élőlényt kegyelmesen.

17 Az Úrnak minden útja igaz, és minden tette jóságos.

18 Közel van az Úr mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja.

19 Teljesíti az istenfélők kívánságát, meghallja kiáltásukat, és megsegíti őket.

20 Megtartja az Úr mindazokat, akik őt szeretik, de a bűnösöket mind elpusztítja.

21 Az Úr dicséretét hirdeti ajkam, áldja örökké minden ember az ő szent nevét!

Zsoltárok 146

1 Dicsérjétek az Urat! Dicsérd, lelkem, az Urat!

2 Dicsérem az Urat, amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, míg csak leszek.

3 Ne bízzatok az előkelőkben, egy emberben sem, mert nem tud megtartani.

4 Ha elszáll a lelke, visszatér a földbe, és azonnal semmivé válnak tervei.

5 Boldog az, akinek Jákób Istene a segítsége, és Istenében, az Úrban van a reménysége,

6 aki az eget és a földet alkotta, meg a tengert, és ami csak bennük van; ő meg is tart hűségesen mindenkor.

7 Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, kenyeret ad az éhezőknek, kiszabadítja a foglyokat az Úr.

8 Az Úr megnyitja a vakok szemeit, az Úr fölegyenesíti a görnyedezőket, az Úr szereti az igazakat.

9 Az Úr őrzi a jövevényeket, támogatja az árvát és az özvegyet; de a bűnösöket tévútra vezet.

10 Mindörökké uralkodik az Úr, a te Istened, ó, Sion, nemzedékről nemzedékre. Dicsérvétek az Urat!

Róma 8:18-39

18 Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk.

19 Mert a teremtett világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését.

20 A teremtett világ ugyanis a hiábavalóságnak vettetett alá, nem önként, hanem annak akaratából, aki alávettette, mégpedig azzal a reménységgel,

21 hogy a teremtett világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgaságából Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára.

22 Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik és együtt vajúdik mind ez ideig.

23 De nemcsak ez a világ, hanem még azok is, akik a Lélek zsengejét kapták: mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására.

24 Mert üdvösségünk reménységre szól. Viszont az a reménység, amelyet már látunk, nem is reménység, hiszen amit lát valaki, azt miért kellene remélnie?

25 Ha pedig azt reméljük, amit nem látunk, akkor állhatatossággal várjuk.

26 Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.

27 Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek szándéka, mert Isten szerint jár közben a szentekért.

28 Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott.

29 Mert akiket eleve kiválasztott, azokat eleve el is rendelte, hogy hasonlókká legyenek Fia képéhez, hogy ő sok testvér között legyen elsőszülött.

30 Akikről pedig ezt eleve elrendelte, azokat el is hívta, és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.

31 Mit mondjunk tehát ezekre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?

32 Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?

33 Ki vádolná Isten választottait? Hiszen Isten az, aki megigazít.

34 Ki ítélné kárhozatra? Hiszen Krisztus Jézus az, aki meghalt, sőt feltámadt, aki Isten jobbán van, és esedezik is értünk.

35 Ki választana el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver?

36 Amint meg van írva: „Teérted gyilkolnak minket nap mint nap, annyira becsülnek, mint vágójuhokat.”

37 De mindezekben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket.

38 Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak,

39 sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.

Zsidók 4:14-16

14 Mivel tehát nagy főpapunk van, aki áthatolt az egeken, Jézus, az Isten Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz.

15 Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinken, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, de nem vétkezett.

16 Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.

MAGÁNY

Zsoltárok 27:7-10

7 Halld meg, Uram, hívó hangomat! Könyörülj rajtam, hallgass meg!

8 Ha ezt mondod: Járuljatok színem elé, szívem így válaszol: Színed elé járulok, Uram!

9 Ne rejtsd el előlem orcádat, ne utasítsd el haragosan szolgálodat! Te vagy az én segítségem, ne vess el, ne hagyj el, szabadító Istenem!

10 Ha apám, anyám elhagyna is, az Úr magához fogad engem.

János 5:1-9 (7!)

1 Ezek után ünnepük volt a zsidóknak, és felment Jézus Jeruzsálembe.

2 Jeruzsálemben a Juh-kapunál van egy medence, amelyet héberül Betesda-nak neveznek. Ennek öt oszlopcsarnoka van.

3 A betegek, vakok, sánták, sorvadásosak tömege feküdt ezekben, és várták a víz megmozdulását.

4 Mert az Úr angyala időnként leszállt a medencére, és felkavarta a vizet: aki elsőnek lépett bele a víz felkavarása után, egészséges lett, bármilyen betegségben is szenvedett.

5 Volt ott egy ember, aki harmincnégy éve szenvedett betegségében.

6 Amikor látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már milyen hosszú ideje, megkérdezte tőle: Akarsz-e meggyógyulni?

7 A beteg így válaszolt neki: Uram, nincs emberem, hogy amint felkavarodik a víz, beemeljen a medencébe. Amíg én odaérek, más lép be előttem.

8 Jézus ezt mondta neki: Kelj fel, vedd az ágyadat, és járj!

9 És azonnal meggyógyult ez az ember, felvette az ágyát, és járt. Aznap pedig szombat volt.

BŰN ÉS BŰNBOCSÁNAT

1Mózes 3

1 A kígyó pedig ravaszabb volt minden vadállatnál, amelyet az Úristen alkotott. Ezt kérdezte az asszonytól: Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehettek?

2 Az asszony így felelt a kígyónak: A kert fainak gyümölcséből ehetünk,

3 csak annak a fának a gyümölcséről, amely a kert közepén áll, mondta Isten: Ne egyetek abból, ne is érintsétek, hogy meg ne haljatok!

4 A kígyó erre így felelt az asszonynak: Dehogyan haltok meg!

5 Hanem jól tudja Isten, hogy azon a napon, amelyen esztek belőle, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogjátok, mi a jó és mi a rossz.

6 Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, hogy csábítja a szemet, és kívánatos is az a fa, mert okossá tesz: szakított hát a gyümölcséből, és evett. Adott a vele levő férjének is, és ő is evett.

7 Ekkor megnyílt mindkettőjük szeme, és észrevették, hogy meztelenek. Ezért fügefaleveleket fűztek össze, és ágyékkötőket készítettek maguknak.

8 Amikor aztán meghallották az Úristen hangját, amint szellős alkonyatkor sétált a kertben, az ember és a felesége elrejtőzött az Úristen elől a kert fái között.

9 De az Úristen kiáltott az embernek, és ezt kérdezte: Hol vagy?

10 Az ember így felelt: Meghallottam hangodat a kertben, és megijedtem, mert meztelen vagyok, és ezért elrejtőztem.

11 Az Isten erre azt kérdezte: Ki mondta meg neked, hogy meztelen vagy? Talán ettél arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél?

12 Az ember így felelt: Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, ezért ettem.

13 Akkor az Úristen ezt kérdezte az asszonytól: Mit tettél? Az asszony így felelt: A kígyó szedett rá, ezért ettem.

14 Akkor ezt mondta az Úristen a kígyónak: Mivel ezt tetted, átkozott légy minden jószág és minden vadállat között: hasadon járj, és port egyél egész életedben!

15 Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony között, a te utódod és az ő utódja között: ő a fejedet tapossa, te pedig a sarkát mardosod.

16 Az asszonynak ezt mondta: Igen megnövelem terhességed fájdalmát, fájdalommal szülsz gyermeket. Vágyakozni fogsz férjed után, ő pedig uralkodni fog rajtad.

17 Az embernek pedig ezt mondta: Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettél arról a fáról, amelyről megparancsoltam, hogy ne egyél, legyen a föld átkozott miattad, fáradsággal élj belőle egész életedben!

18 Tövist és bogáncsot hajtson neked, és a mező növényét egyed!

19 Arcod verejtékével egyed a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél! Bizony por vagy, és vissza fogsz tértni a porba!

20 Az ember Évának nevezte el a feleségét, mert ő lett az anyja minden élőnek.

21 Az Úristen pedig bőrruhát készített az embernek és feleségének, és felöltöztette őket.

22 Azután ezt mondta az Úristen: Íme, az ember olyan lett, mint miközülünk egy: tudja, mi a jó, és mi a rossz. Most azért, hogy ki ne nyújthassa kezét, és ne szakíthasson az élet fájáról is, hogy egyen, és örökké éljen,

23 kiűzte az Úristen az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből vétetett.

24 És miután kiűzte az embert, odaállította kelet felől az Éden kertjéhez a kerúbokat és a villogó lángpallóst, hogy őrizzék azt az utat, amely az élet fájához vezet.

Zsoltárok 14.

1 A karmesternek: Dávidé. Azt gondolja magában a bolond, hogy nincs Isten! Romlottak és utálatosak tetteik, senki sem tesz jót.

2 Az Úr letekint a mennyből az emberekre, hogy lássa, van-e köztük értelmes, aki keresi az Istent.

3 Mindnyájan elfordultak tőle, egyaránt megromlottak. Senki sem tesz jót, egyetlen ember sem.

4 Nem tudja a sok gonosztevő, akik úgy eszik népemet, ahogy a kenyeret eszik – de az Úrhoz nem kiáltanak –

5 hogy majd egyszer nagyon megrettennek, mert Isten az igaz nemzedékkel van!

6 A nincstelen tervét csúffá tennétek, de az Úr az ő oltalma!

7 Bárcsak eljönne a Sionról Izráel szabadulása! Amikor az Úr jóra fordítja népe sorsát, ujjong majd Jákób, és örül Izráel.

Zsoltárok 15.

1 Uram, ki lehet sátradnak vendége, ki tartózkodhat szent hegyeden?

2 Az, aki feddhetetlenül él, törekszik az igazságra, és szíve szerint igazat szól;

3 nyelvével nem rágalmaz, nem tesz rosszat felebarátjával, és nem hoz gyalázatot rokonára.

4 Megvetéssel néz az alávalókra, de tiszteli azokat, akik az Urat félik. Esküjét nem vonja vissza, ha kárt vall is.

5 Nem adja pénzét uzsorára, és nem hagyja magát megvesztegetni az ártatlan rovására. Aki ezeket teszi, nem tántorodik meg soha.

Zsoltárok 32:1-11

1 A karmesternek: Dávid zsoltára.

2 Hozzád menekülök, Uram, ne szégyenüljek meg soha! Ments meg engem irgalmasan!

3 Fordítsd felém füledet, siess, ments meg engem! Légy erős kősziklám, erős váram, segíts rajtam!

4 Mert te vagy az én sziklaváram; vezess és terelgess engem nevedért!

5 Szabadíts ki a hálóból, amelyet titkon vetettek nekem, mert te vagy az erősségem.

6 Kezedre bízom lelkemet, te váltasz meg engem, Uram, igaz Isten!

7 Gyűlölöm a hitvány bálványok híveit, mert én csak az Úrban bízom.

8 Ujjongva örülök hűségednek, mert látod nyomorúságomat, ismered lelkem szorongásait.

9 Nem adtál ellenség kezébe, hanem tágas térre állítottad lábamat.

10 Légy kegyelmes, Uram, mert bajban vagyok, szemem elhomályosodott a bánattól, odavan testem-lelkem.

11 A gond miatt vége lesz életemnek, a sóhajtozás miatt eszten-deimnek. Bűnöm miatt megrokkant az erőm, csontjaim sorvadoznak.

Zsoltárok 51

1 A karmesternek: Dávid zsoltára,

2 abból az időből, mikor nála járt Nátán próféta, mert bement Dávid Betsabéhoz.

3 Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy irgalmaddal!

4 Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkemtől tisztíts meg engem!

5 Mert tudom, hogy hűtlen voltam, és vétkem mindig előttem van.
6 Egyedül ellened vétkeztem, azt tettem, amit rossznak látsz.
Ezért igazad van, ha szólsz, és jogos az ítéleted.

7 Lásd, én bűnben születtem, anyám vétkekben fogant engem.

8 Te pedig a szívben levő igazságot kedveled, és a bölcsesség titkaira tanítasz engem.

9 Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó.

10 Engedd, hogy vidámságot és örömet halljak, és megújuljanak tagjaim, amelyeket összetörtél.

11 Rejtsd el orcádat vétkeim elől, töröld el minden bűnömet!

12 Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem!

13 Ne vess el orcád elől, szent lelkedet ne vedd el tőlem!

14 Vidámíts meg újra szabadításoddal, támogass, hogy lelkem készséges legyen,

15 hogy taníthassam utaidra a hűtleneket, és a vétkesek megtérjenek hozzád.

16 Ments meg, mert vért ontottam, ó, Isten, szabadító Istenem!
És igazságodat ujjongva hirdeti nyelvem.

17 Nyisd meg ajkamat, Uram, és dicséretedet hirdeti szám.

18 Hiszen a véresáldozatot nem kedveled, és ha égőáldozatot adnék is, nem vennéd szívesen.

19 Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veded meg, Istenem!

20 Tégy jót a Sionnal kegyelmesen, építsd fel Jeruzsálem kőfalait!

21 Akkor majd kedveled a helyesen bemutatott áldozatokat, az égőáldozatot és a teljesen eléggő áldozatot. Akkor majd áldozhatnak oltárodon bikákat.

Róma 5:1-11

1 Mivel tehát megigazultunk hitből, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által.

2 Óáltala járulhatunk hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk Isten dicsőségében.

3 Sőt, dicsekszünk a megpróbáltatásokkal is, mert tudjuk, hogy a megpróbáltatás szüli az állhatatosságot,

4 az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet;

5 a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott Szentlélek által.

6 Mert amikor még erőtleneke voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus az istentelenekéért.

7 Még az igazért is aligha halna meg valaki, bár a jóért talán még vállalja valaki a halált.

8 Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.

9 Ha tehát már most megigazított minket az ő vére által, még inkább meg fog menteni minket a haragtól.

10 Mert ha akkor, mikor ellenségei voltunk, megbékéltettünk Istennel Fia halála által, akkor, miután megbékéltettünk, még inkább üdvözíteni fog élete által.

11 Sőt ezenkívül még dicsekszünk is Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által most részesültünk a megbékélésben.

Róma 5:12-21

12 Ahogyan tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áterjedt a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett.

13 Mert a törvényig is volt bűn a világban, bár a bűn nem róható fel, ha nincs törvény.

14 Mégis uralkodott a halál Ádámtól Mózesig azokon is, akik nem Ádám bűnéhez hasonlóan vétkeztek. Ő pedig előképe az eljövendőnek.

15 De nem igaz az, hogy amilyen a vétek, olyan a kegyelmi ajándék is. Mert ha annak az egynek a bűne miatt sokan haltak meg,

még inkább igaz, hogy Isten kegyelme és ajándéka kiáradt az egy ember, Jézus Krisztus kegyelme által sokakra.

16 És az sem igaz, hogy a kegyelmi ajándék ugyanolyan, mint az első ember bűnbeesése. Az ítélet ugyanis egyetlen eset folytán vitt a kárhozatba, a kegyelmi ajándék viszont sokak elbukásából visz megigazulásra.

17 Ha pedig az egynek elbukása miatt uralkodhatott a halál egyetlen ember által, akkor még inkább igaz, hogy azok, akik bőségesen kapják a kegyelem és az igazság ajándékát, uralkodni fognak az életben az egy Jézus Krisztus által.

18 Ahogyan tehát egy ember bűne lett minden ember számára kárhozattá, úgy lett egynek az igazsága minden ember számára éltető megigazulássá.

19 Mert ahogyan az egy ember engedetlensége által sokan lettek bűnösökké, úgy az egynek engedelmessége által is sokan lesznek igazakká.

20 Közben pedig eljött a törvény, hogy megnövekedjék a bűn. De ahol megnövekedett a bűn, ott még bőségesebben kiáradt a kegyelem;

21 hogy amiképpen uralkodott a bűn a halálban, úgy uralkodjék a kegyelem is az igazság által az örök életre Jézus Krisztus, a mi Urunk által.

Róma 6

1 Mit mondjunk tehát? Maradjunk a bűnben, hogy megnövekedjék a kegyelem?

2 Szó sincs róla! Akik meghaltunk a bűnnek, hogyan élhetnénk még benne?

3 Vagy nem tudjátok, hogy mi, akik Krisztus Jézusba kereszteltettünk, az ő halálába kereszteltettünk?

4 A keresztség által ugyanis eltemettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk.

5 Ha ugyanis egyé lettünk vele halálának hasonlóságában, még inkább egyé leszünk vele feltámadásának hasonlóságában is.

6 Hiszen tudjuk, hogy a mi óemberünk megfeszítettett vele, hogy megerőtlenüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek.

7 Mert aki meghalt, az megszabadult a bűntől.

8 Ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy vele együtt élni is fogunk.

9 Hiszen tudjuk, hogy Krisztus, aki feltámadt a halottak közül, többé nem hal meg, a halál többé nem uralkodik rajta.

10 Mert meghalt a bűnnek egyszer s mindenkorra, amely életet pedig él, azt az Istennek éli.

11 Így azt tartásátok ti is magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek Istennek Krisztus Jézusban!

A kegyelem állapotában ne a bűnnek, hanem az igazságnak szolgáljunk

12 Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedelmeskedjete kívánságainak.

13 Tagjaitokat se állítsátok a gonoszság fegyvereiként a bűn szolgálatába, hanem álljatok Isten szolgálatába, mint akik a halálból életre keltetek, és tagjaitok az igazság fegyvereiként szolgáljanak Istennek.

14 Hiszen a bűn nem fog uralkodni rajtatok, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt éltek.

15 Mit tegyünk tehát? Vétkezzünk, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt élünk? Szó sincs róla!

16 Nem tudjátok, hogy ha valakinek a szolgálatába álltok, akkor engedelmességre kötelezett szolgálói vagytok annak, mégpedig vagy a bűn szolgálói a halálra, vagy az engedelmesség szolgálói az igazságra?

17 De hála az Istennek, hogy ugyan a bűn szolgálói voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtetek annak a tanításnak, amelynek követésére átadattatok!

18 Miután tehát megszabadultatok a bűntől, az igazság szolgálivá lettetek.

19 Emberi módon beszélek, mert erőtlenek vagytok. Ahogyan tehát tagjaitokat a tisztátalanság és a törvénytelenység szolgálatába állítottátok, hogy törvénytelenekké legyenek, úgy most állítsátok tagjaitokat az igazság szolgálatába, hogy szentek legyenek.

20 Mert amikor a bűn szolgálói voltatok, szabadok voltatok az igazságtól.

21 De milyen gyümölcsöt termett ez akkor nektek? Bizony, most szégyenkeztek miatta, mert ennek vége a halál!

22 Most azonban, miután a bűntől megszabadultatok, és Isten szolgálói lettetek, már ez meghozta nektek gyümölcsét, a megszentelődést, amelynek vége az örök élet.

23 Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.

1János 1:5-10

5 Ez pedig az az üzenet, amelyet tőle hallottunk, és hirdetünk nektek, hogy az Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség.

6 Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele, és a sötétségben járunk, akkor hazudunk, és nem cselekedjük az igazságot.

7 Ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.

8 Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűnünk, önmagunkat csaljuk meg, és nincs meg bennünk az igazság.

9 Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.

10 Ha azt mondjuk, hogy nem vagyunk bűnösök, hazuggá tesszük őt, és nincs meg bennünk az ő igéje.

1János 3:1-5

1 Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert nem ismerte meg őt.

2 Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlónak leszünk hozzá, mert olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában.

3 Ezért aki így reménykedik benne, megtisztítja magát, mint ahogyan ő is tiszta.

4 Aki bűnt cselekszik, a törvényt is megszegi, mert a bűn törvényszegés.

5 Azt pedig tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy elvegye a bűnöket, és hogy őbenne nincsen bűn.

HEIDELBERGI KÁTÉ 3-11

3. Honnan ismered meg nyomorúságodat?

Isten törvényéből.

4. Mit követel tőlünk Isten törvénye?

Krisztus az, aki megtanítja nekünk a törvény lényegét Máté evangéliuma 22. részében: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták”.

5. Megtarthatod-e mindezt tökéletesen?

Nem, mert természetem szerint hajlamos vagyok Istent és felebarátomat gyűlölni.

6. Vajon Isten teremtette volna az embert ilyen gonosszá és romlottá?

Nem. Isten az embert jónak teremtette, saját képére, azaz igazságosságra és valóságos szentségre alkotta, hogy teremtő Istenét igazán megismerje, szívből szeresse, vele örökké boldogan éljen, őt dicsérje és magasztalja.

7. Akkor hogyan fajult az ember ilyen gonosszá?

Első szüleink, Ádám és Éva az Édenkertben bűnbe estek és engedetlenné váltak. Emiatt a mi természetünk úgy eltorzult, hogy minden ember bűnben fogantatik és születik.

8. Annyira megromlottunk tehát, hogy minden jóra képtelenek, de minden gonosszágra kaphatók vagyunk?

Igen, hacsak Isten Lelke újjá nem szül minket.

9. Nem jogtalanság-e az emberrel szemben, hogy Isten a törvényben teljesíthetlent követel tőle?

Nem, mert Isten úgy teremtette az embert, hogy teljesíthette azt. Az ember azonban, az ördög felbujtására, vakmerő engedetlenséggel megfosztotta magát is, utódait is az isteni adományoktól.

10. Büntetlenül hagyja-e Isten ezt az engedetlenséget és lázadást?

Isten rettenetesen haragszik mind az örökölt, mind az általunk elkövetett bűnök miatt, és igazságos ítéletével időleges és örök büntetéssel sújtja a bűnt, amint meg van írva: „Átkozott, aki nem tartja meg ennek a törvénynek az ígét, és nem aszerint cselekszik!”.

11. Hát nem irgalmas-e az Isten?

De, Isten irgalmas szívű, ám igazságos is. Igazsága pedig azt követeli, hogy a bűnt, amely Isten elleni felségsértésnek minősül, a legnagyobb, azaz testi-lelki örök büntetés sújtja.

HIT

1Mózes 15:1-6

1 Ezek után az események után így szólt az Úr Abrámhoz látomásban: Ne félj, Abrám! Én vagyok a pajzsod: jutalmad igen bőséges.

2 De Abrám ezt mondta: Ó, Uram, Uram! Mit adhatsz nekem, hiszen gyermektelen vagyok, és házamat a damaszkuszi Elíézer örökli.

3 Nem adtál nekem utódot – mondta Abrám –, ezért egy házamnál született szolgáló lesz az örökösöm.

4 Ám ekkor így szólt hozzá az Úr: Nem ő lesz az örökösöd, hanem az lesz az örökösöd, aki tőled fog származni.

5 Majd kivezette az Úr, és azt mondta: Tekints föl az égre, és számold meg a csillagokat, ha meg tudod számolni! Ennyi utódod lesz! – mondta.

6 Abrám hitt az Úrnak, és ő ezt számította be neki igazsággul.

1Mózes 22

1 Ezek után történt, hogy Isten próbára tette Ábrahámot, és megszólította: Ábrahám! Ő pedig így felelt: Itt vagyok.

2 Isten ezt mondta: Fogd a fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz, Izsákot, menj el Mórijjá földjére, és áldozd fel ott égőáldozatul az egyik hegyen, amelyet majd megmondok neked!

3 Ábrahám fölkel reggel, fölnyergelte a szamarát, maga mellé vette két szolgáját meg Izsákot, a fiát. Fát is hasogatott az áldozathoz. Azután elindult arra a helyre, amelyet az Isten mondott neki.

4 A harmadik napon fölemelte tekintetét Ábrahám, és meglátta azt a helyet messziről.

5 Ekkor így szólt Ábrahám a szolgálóihoz: Maradjatok itt a számmárral, én pedig a fiammal elmegyek oda, imádkozunk, és utána visszatérünk hozzátok.

6 Fogta tehát Ábrahám az égőáldozathoz való fát, rátette a fiára, Izsákra, ő maga pedig a tüzet meg a kést vitte; így mentek ketten együtt.

7 Egyszer csak Izsák megszólította apját, Ábrahámot: Apám! Ő ezt felelte: Itt vagyok, fiam. Izsák megkérdezte: Itt van a tűz meg a fa, de hol van a bárány az áldozathoz?

8 Ábrahám azt mondta: Isten majd gondoskodik bárányról az áldozathoz, fiam. Így mentek tovább ketten együtt.

9 Amikor eljutottak arra a helyre, amelyet Isten mondott neki, oltárt épített ott Ábrahám, elrendezte rajta a fadarabokat, megkötözte a fiát, Izsákot, és föltette az oltárra a fadarabok tetejére.

10 De amint kinyújtotta Ábrahám a kezét, és megfogta a kést, hogy levágja a fiát,

11 kiáltott neki az Úr angyala az égből: Ábrahám! Ábrahám! Ő így felelt: Itt vagyok.

12 Az angyal így szólt: Ne nyújtsd ki kezedet a fiúra, és ne bántsd őt, mert most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem tagadtad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet.

13 Akkor fölemelte Ábrahám a tekintetét, és meglátta, hogy ott van egy kos, szarvánál fogva fönnakadva a bozótban. Odament Ábrahám, fogta a kóst, és azt áldozta föl égőáldozatul a fia helyett.

14 Azután így nevezte el Ábrahám azt a helyet: Az Úr gondoskodik. Ma ezt mondják: Az Úr hegyén a gondviselés.

15 Az Úr angyala másodszor is kiáltott Ábrahámnak az égből,

16 és ezt mondta: Magamra esküszöm, így szól az Úr, hogy mivel így tettél, és nem tagadtad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet,

17 azért gazdagon megáldalak, és úgy megszorítom utódaidat, hogy annyian lesznek, mint égen a csillag, vagy mint a homokszemek a tengerparton. A te utódod birtokolni fogja ellenségei kapuját,

18 és a te utódod által nyer áldást a föld minden népe, mert hallgattál szavamra.

19 Ezután Ábrahám visszatért szolgálóihoz, elindultak, és együtt elmentek Beérsebába. Ábrahám továbbra is Beérsebában lakott.

20 Ezek után hírül adták Ábrahámnak: Milká is szült fiúkat öcsédnek, Náhórnak:

21 Úcot, az elsőszülöttjét, Búzt, annak öccsét, és Kemúélt, Arám atyját,

22 továbbá Keszedet, Hazót és Pildást, Jidláfot és Betúélt.

23 Betúél nemzette Rebekát. Ezt a nyolcat szülte Milká Náhórnak, Ábrahám öccsének.

24 Másodfelesége, akinek Reúmá volt a neve, szintén szült neki: Tebahot, Gahamot, Tahast és Maakát.

Zsidók 11:17-19

17 Hit által ajánlotta fel Ábrahám Izsákot, amikor Isten próbára tette, és egyszülött fiát vitte áldozatul az, aki az ígéretekot kapta,

18 akinek megmondattott: „Aki Izsáktól származik, azt fogják utódodnak nevezni.”

19 Azt gondolta ugyanis, hogy Isten képes őt a halottak közül is feltámasztani. Ezért vissza is kapta őt, aki így a feltámadás példájává lett.

Róma 4:16-22

16 Azért hitből, hogy kegyelemből legyen, és így bizonyos legyen az ígélet Ábrahám minden utóda számára: nemcsak a törvényből valóknak, hanem az Ábrahám hitét követőknek is.

17 Ő, ahogyan meg van írva: „sok nép atyjává tettelek téged”, mindnyájunk atyja Isten színe előtt, akiben hitt, aki megeleveníti a holtakat, és létre hívja a nem létezőket.

18 Reménység ellenére is reménykedve hitte, hogy sok nép atyjává lesz, ahogyan megmondattott: „Ilyen sok lesz a te utódod!”

19 Mert hitében nem gyengült meg, amikor arra gondolt, hogy százesztendőös lévén, elhalt már saját teste, és Sára méhe is elhalt.

20 Isten ígéletében nem kételkedett hitetlenül, sőt megerősödött a hitben dicsőséget adva Istennek,

21 és teljesen bizonyos volt afelől, hogy amit Isten ígér, azt meg is tudja tenni.

22 Ezért Isten ezt „be is számította neki igazságul”.

Zsidók 11

1 A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.

2 Ennek a hitnek az alapján nyertek Istentől jó tanúbizonyságot a régiek.

3 Hit által értjük meg, hogy a világokat Isten szava alkotta, úgyhogy a nem láthatókból állt elő a látható.

4 Hit által ajánlott fel Ábel értékesebb áldozatot Istennek, mint Kain, és hit által nyert bizonytságot arról, hogy ő igaz, mert Isten bizonytságot tett áldozati ajándékairól, úgyhogy hite által még holta után is beszél.

5 Hit által ragadtatott el Énók, hogy ne lásjon halált, és nem találta meg, mivel elragadta őt Isten. Elragadtatása előtt azonban bizonytságot nyert arról, hogy Isten szemében kedves.

6 Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istenhez járul, annak hinnie kell, hogy ő van, és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.

7 Hit által kapott kijelentést Nőé azokról a dolgokról, amelyeket még nem láthatott, és Istent félve és tisztelve készítette el a bárkát háza népe megmentésére. E hite által ítélte el a világot, és a hitből való igazság örökösévé lett.

8 Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívta Isten, hogy induljon el arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, nem tudva, hova megy.

9 Hit által költözött át az ígélet földjére, mint idegenbe, és sátrakban lakott Izsákkal és Jákóbbal, ugyanannak az ígületnek az örökösével.

10 Mert várta azt a várost, amelynek szilárd alapja van, amelynek tervezője és alkotója az Isten.

11 Hit által kapott erőt arra is, hogy a meddő Sárával nemzetséget alapítson, noha már idős volt, minthogy hűnek tartotta azt, aki az ígületet tette.

12 Ezért attól az egy embertől, aki már közel volt a halálhoz, származtak olyan sokan, mint az ég csillagai és mint a tenger partján a főveny, amely megszámlálhatatlan.

13 Hitben haltak meg ezek mind, anélkül, hogy beteljesültek volna rajtuk az ígéretek. Csak távolról látták és üdvözölték azokat, és vallást tettek arról, hogy idegenek és jövevények a földön.

14 Mert akik így beszélnek, jelét adják annak, hogy hazát keresnek.

15 És ha arra a hazára gondoltak volna, amelyből kijöttek, lett volna alkalmuk visszatérni.

16 Így azonban jobb haza után vágyakoztak, mégpedig mennyei után. Ezért nem szégyelli Isten, hogy őt Istenüknek nevezzék, mert számukra várost készített.

17 Hit által ajánlotta fel Ábrahám Izsákot, amikor Isten próbára tette, és egyszülött fiát vitte áldozatul az, aki az ígéretekot kapta,

18 akinek megmondattott: „Aki Izsáktól származik, azt fogják utódodnak nevezni.”

19 Azt gondolta, hogy Isten képes őt a halottak közül is feltámasztani. Ezért vissza is kapta őt, aki így a feltámadás példájává lett.

20 Hit által áldotta meg Izsák is a jövőre nézve Jákóbot és Ézsaut.

21 Hit által áldotta meg a haldokló Jákób József mindegyik fiát, és botja végére hajolva imádkozott.

22 Hit által gondolt József élete végén Izráel fiainak kivonulására, és rendelkezett temetése felől.

23 Hit által rejtegették Mózes születése után három hónapig szülei, mert látták, hogy szép a gyermek, és nem félték a király parancsától.

24 Hit által tiltakozott Mózes, amikor felnőtt, hogy a fáraó lánya fiának mondják.

25 Mert inkább vállalta Isten népével együtt a szenvedést, mint a bűn ideig-óráig való gyönyörűségét,

26 mivel többre becsülte Egyiptom kincseinél a Krisztusért való gyalázatot, mert a megjutalmazásra tekintett.

27 Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félt a király haragjától, hanem kitartott, mint aki látja a láthatatlan Istent.

28 Hit által rendelte el a páskát és a vérrel való meghintést, hogy a pusztító ne érintse elsősülötteiket.

29 Hit által keltek át a Vörös-tengeren, mint valami szárazföldön, és amikor ezt az egyiptomiak is megpróbálták, elmerültek.

30 Hit által omlottak le Jerikó kőfalai, miután körüljárták azokat hét napon át.

31 Hit által nem vezett el Ráháb, a parázna nő az engedetlenekkel együtt, amikor a kémeket békességgel befogadta.

32 És mit mondjak még? Hiszen kifognék az időből, ha szólnék Gedeonról, Báraókról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról.

33 Ezek hit által országokat győztek le, igazságot szolgáltattak, ígéreteket nyertek el, oroszánok száját tömték be,

34 tűz erejét oltották ki, kard életől menekültek meg, betegségből épültek fel, háborúban lettek hősoökké, idegenek seregeit futamították meg.

35 Asszonyok feltámadás révén visszakapták halottaikat. Másokat viszont megkínoztak, akik nem fogadták el a szabadulást, hogy dicsőségesebb feltámadásban legyen részük.

36 Ismét mások megszegyenítések és megkorbácsolások próbáját állták ki, sőt még bilincseket és börtönt is.

37 Megkövezték, szétfűrészelték, kardélre hányták őket; juhok és kecskék bőrében bujdosnak nélkülözve, nyomorogva, gyöttrődve azok,

38 akikre nem volt méltó a világ; bolyongtak pusztákban és hegyeken, barlangokban és a föld hasadékaiban.

39 És mindezekben, noha hit által Istentől jó tanúbizonyságot nyertek, nem teljesült be az ígéret,

40 mert Isten számunkra valami különbről gondoskodott, hogy ők ne nélkülünk jussanak el a teljességre.

20. Ugyanúgy üdvözl-e Krisztus által minden ember, ahogyan Ádám által elveszett?

Nem. Csak azok üdvözlnek, akiket Isten igaz hit által Krisztusba oltott, s akik az ő jótéteményeit elfogadják.

21. Mi az igaz hit?

Az igaz hit ismeret, amelynél fogva igaznak tartom mindazt, amit Isten az ő igéjében nekünk kijelentett. Ám egyúttal szívbeli bizalom is, amelyet a Szentlélek ébreszt bennem az evangélium által, mert Isten nemcsak másoknak, hanem nekem is bűnbocsánatot, örök igazságot és üdvösséget ajándékoz, ingyen kegyelméből, egyedül a Krisztus érdeméért.

22. Mit higgyen a keresztyén ember?

Mindazt, amit Isten az evangéliumban nekünk megígért, s amit az Apostoli Hitvallás keresztyén hitünk egyetemes és szilárd tételeiként összefoglalt.

23. Hogy szól ez a hitvallás?

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtőjében.

És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt, megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobbján, onnan jön el ítélni élőket és holtakat.

Hiszek Szentlélekben. Hiszem az egyetemes keresztyén anyaszentegyházat, a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

59. Mi hasznát veszed, ha mindezeket hiszed?

Azt, hogy Krisztusban Isten előtt igaz vagyok és az örök életnek örököse.

60. Mi módon vagy igaz Isten előtt?

Egyedül a Jézus Krisztusban való igaz hit által. Bár lelkiismeretem vádol, hogy Isten parancsolatai ellen súlyosan vétkeztem, azokból soha egyet sem tartottam meg, és még mindig hajlamos vagyok minden rosszra, Isten az ő ingyen kegyelméből, minden érdemem nélkül, nekem ajándékozza és tulajdonítja Krisztus tökéletes elégtételét, igazságosságát és szentségét. Ezért én úgy állhatok Isten elé, mintha soha semmi bűnt nem követtem volna el, és semmi bűnöm nem lett volna, és mintha én tanúsítottam volna azt az engedelmességet is, amelyet Krisztus érettem tanúsított – de csak akkor, ha Krisztus jótéteményeit hívő szívvel elfogadom.

61. Miért állítod, hogy egyedül csak a hit által lettél igazá?

Nem azért, mintha a hitem érdemesítene arra, hogy Istennek kedves legyek, hanem mert Isten előtt az én igazságom egyedül a Krisztus elégtétele, igazságossága és szentsége, és ezeket én csak hit által tudom elfogadni és sajátommá tenni.